

ARTISTERIUM

No.10

2017

თანამედროვე
ხელოვნების
თბილისის
საერთაშორისო
გამოფენა

Tbilisi International
Contemporary Art
Exhibition and
Art Events

04.11 – 14.11

#

ARTISTERIUM

10

საქართველოს
ეროვნული
მუზეუმი,
თბილისის
ისტორიის
მუზეუმი

Georgian
National
Museum,
Tbilisi
History
Museum

ხელოვნება, რეწვა, დიზაინი

არტისტერიუმი 2017, თანამედროვე ხელოვნების მე-10 საერთაშორისო გამოფენა ვიზუალური ხელოვნების, რეწვის (craft) და დიზაინის დიალოგს, მათ შორის კავშირებს, ერთმანეთში ტრანსფორმირებას და ამ ფონზე ახალი შინაარსის ძიებას ეძღვნება. ვიზუალურ ხელოვნებაში, ისევე როგორც თანამედროვე სტუდიურ რეწვასა და დიზაინში, კონკრეტული მასალების სპეციფიკური მახასიათებლები მათი გამოყენების ფუნქციურ და ესთეტიკურ შესაძლებლობებს განსაზღვრავენ, ხოლო მათი სინთეზი ახალი შინაარსის ობიექტებს ქმნის.

No10 როგორც გამოფენის სათაური, ასახავს საგნების, მასალების და ტექსტების ნუმერაციის პრაქტიკას, რომელიც, პროექტის თემატური და იდეოლოგიური დატვირთვის მიღმა, თავისუფალი თვითგამოხატვის პლატფორმადაც შეიძლება გამოვიყენოთ.

მცირე ინფორმაცია შესაძლებელი კვლევის სტიმულირებისთვის: მას შემდეგ, რაც ბრიტანელმა ისტორიკოსმა და ფოლოსოფოსმა რ.გ. კოლინგვუდმა თავის წიგნში „ხელოვნების პრინციპები“ (1938) ხელოვნებასა და რეწვას შორის განსხვავებების დაზუსტება გადაწყვიტა, რენვამ თითქოს უკანა პლანზე გადაინაცვლა. ამის ერთერთ მიზეზად რენვის საბოლოო პროდუქტის ფუნქციონალურობა სახელდებოდა. ამას, გასული საუკუნის 1960-1970 წლებში, კონცეპტუალიზმის განვითარებასთან ერთად, სახელოვნებო პრაქტიკის „დემატერიალიზაცია“ დაემატა, როდესაც „ხელობის“ ცონდის საჭიროებამ უკანა პლანზე გადაინაცვლა. მსგავს განვითარებას ხელოვნება, ცხადია, მარსელ დიუშანის „რედი-მეიდსაც“ უმაღლოდა. არტისტებმა საკუთარი ნამუშევრების შესაქმნელად სხვა ადამიანების უნარების გამოყენება დაიწყეს. ამ დროს დაიწყო დისკუსიაც იმის შესახებ, თუ ვის ეკუთვნოდა საბოლოოდ ხელოვნების ამ გზით შექმნილი ნაწარმოები, შემსრულებელს თუ იდეის ავტორს? როლან ბარტის 1967 წლის ცნობილმა ესსემ „ავტორის სიკვდილი“, ავტორობის საკითხიც ეჭვქვეშ დააყენა. სხვა მნიშვნელოვან იდეებთან ერთად ბარტის ესეში საუბარი იყო იმაზე, რომ არც ერთი ავტორი არ ქმნის ახალს და უნიკალურს, და რომ ნებისმიერი ნამუშევარი უკვე დაგროვებული ინფორმაციის და გამოცდილებების ახალი „ნაკრებია“, რასაც უამრავი ასპექტი განაპირობებს, მათ შორის კულტურული მოცემულობა და მაყურებელი, (ვიზუალური ხელოვნების შემთხვევაში, რადგან ბარტის ესე ლიტერატურას ეხებოდა) რომელიც „ამთავრებს“ ნამუშევარს.

ვიზუალური ხელოვნების და რეწვის ურთიერთობის ისტორიაში ტრადიციის მიღმა წარმოების უამრავი მაგალითია: სარეწავი მასალებით შექმნილი

უფუნქციო საგნები, მასალის პირველადი დანიშნულების საწინააღმდეგოდ გამოყენების პრაქტიკები, მეტალის, თიხის, ქსოვილის, მინის, ხის გამოყენება ვიზუალურ ხელოვნებაში და სხვ. დღეს, 21-ს საუკუნეში, შეხებამ, ხელით კეთებამ კიდევ ერთი ახალი მნიშვნელობა შეიძინა. ესაა ტაქტილური კვალი, „ტაქტილური ინფორმაცია“ მაღალი ტექნოლოგიების ეპოქაში.

არტისტერიუმი No10-ის მიზანი ვიზუალური ხელოვნების, რენვის და დიზაინის გამომსახველობით ენას, გამოყენებულ მასალას, მიდგომებსა და საწარმო პროცესებს შორის შემოქმედებითი სინთეზის ძიებაა. ამისთვის, მასალის და ენის „გაცვლის“ გარდა, მნიშვნელოვანია რენვისთვის დამახასიათებელი ეკონომიკური პოტენციალის, ვიზუალური ხელოვნების ინტელექტუალური და სოციალური შემადგენლის და დიზაინის ფუნქციონალურობის ურთიერთგავლენების და ურთიერთდენადობის (flux) მხატვრული კვლევა.

მაგდა გურული

კურატორი

არტისტერიუმი 10/2017

ART CRAFT DESIGN

Artisterium's 10th International Exhibition of Contemporary Art is dedicated to the dialogue between visual arts, craft, and design. In so doing it explores the important links between physical form, material and thought, and the ways of transforming one into one another. In visual arts as well as contemporary studio craft and design, it is the specific characteristics of materials that determine their functionality and aesthetic meaning. Thus their synthesis can also create new objects and completely original content.

No10, as the title implies, reflects the practice of enumeration in the philosophical structure of materials and text. It aims to lead them beyond the usual themes and ideologies to a more solid platform of free self expression.

The British historian and philosopher R. K. Collingwood, in his book "The Principles of Art" (1938) redefined the differences between art and craft by moving the latter more into the background. The pure functionality of craft was identified as one reason for this division. In the 1960s and 1970s, this was added to by the popularization of conceptualism, with its "dematerialization" of the artistic process and removing the need for a physical "hand." Of course, Marcel Duchamp's "Ready Made" was also to "blame" in such a development. Artists began to use other people's skills to create their own works. This concurred with other debates over the meaning of authorship. For to whom did the artwork, in fact, belong; the author of the idea or its producer? Roland Barthes's famous 1967 essay "The Death of the Author" questioned the fundamental issue of authorship in art and literature. He claimed that no author creates anything truly new or unique, that all original work was merely a "combination" of pre-existing information and experience. Within this formula, he included the cultural idiosyncrasies of the artist and the role of the spectator, both of whom "finish off" the work.

In the relationship history between visual art and craft, there are many examples of stepping beyond traditional methodology: non-functional craft objects, deliberate misuse of materials against their purpose, artworks created in clay, fabric, glass, wood and other so-called craft materials. In the early 21st century, such tactile handcrafting is gaining a new purchase within the apparent unreality of the digital era. Artisterium "No10" is the search for a synthesis between ready-made materials, language, and new approaches to thought within visual arts, craft, and design. It is the hunt for a physical, economically viable synthesis of the very tangible "craft" materials of art, within the increasingly chaotic, intangible structures of thought starting to overwhelm contemporary culture.

Magda Guruli
curator
Artisterium 10/2017

ელენე აფრიამაშვილი, ავთანდილ
მოდებაძე, საქართველო

ვარდისფერი ავზი No 10, 2017, სკულპტურა,
სტიროლის პენოპლასტი, ცემენტი, შუშა,
მეტალის მილები, აკრილი, გლიცერინი,
ქაღალდი, ქსოვილი, ხე, 140 x 42 x 80 სმ

სკულპტურა სხვადასხვა მასალისგან
შედგება, განსხვავებული
ფერის, ზომის და ფაქტურის
ნაწილებისგან, ამორფული
ფორმებისგან, სამომხმარებლო
და სასაქონლო სამყაროდან
აღებული ობიექტებისგან, რომელთა
წარმოდგენაც უსასრულო ვარიაციებად
არის შესაძლებელი. კომბინირებულ
ინსტალაციაში მნიშვნელოვანია მისი
არაფუნქციონალურობა. სკულპტურა
ვარდისფერი ავზი No 10 აბსტრაქტული
მოცემულობაა. ამიტომაც, ის უფრო
სურვილის გამომხატულებაა.

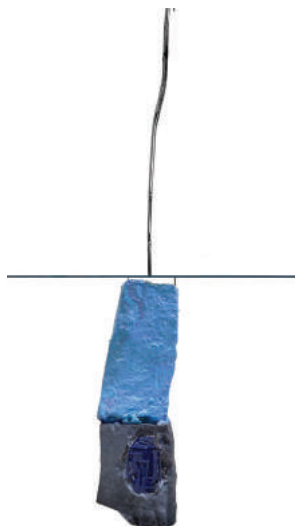

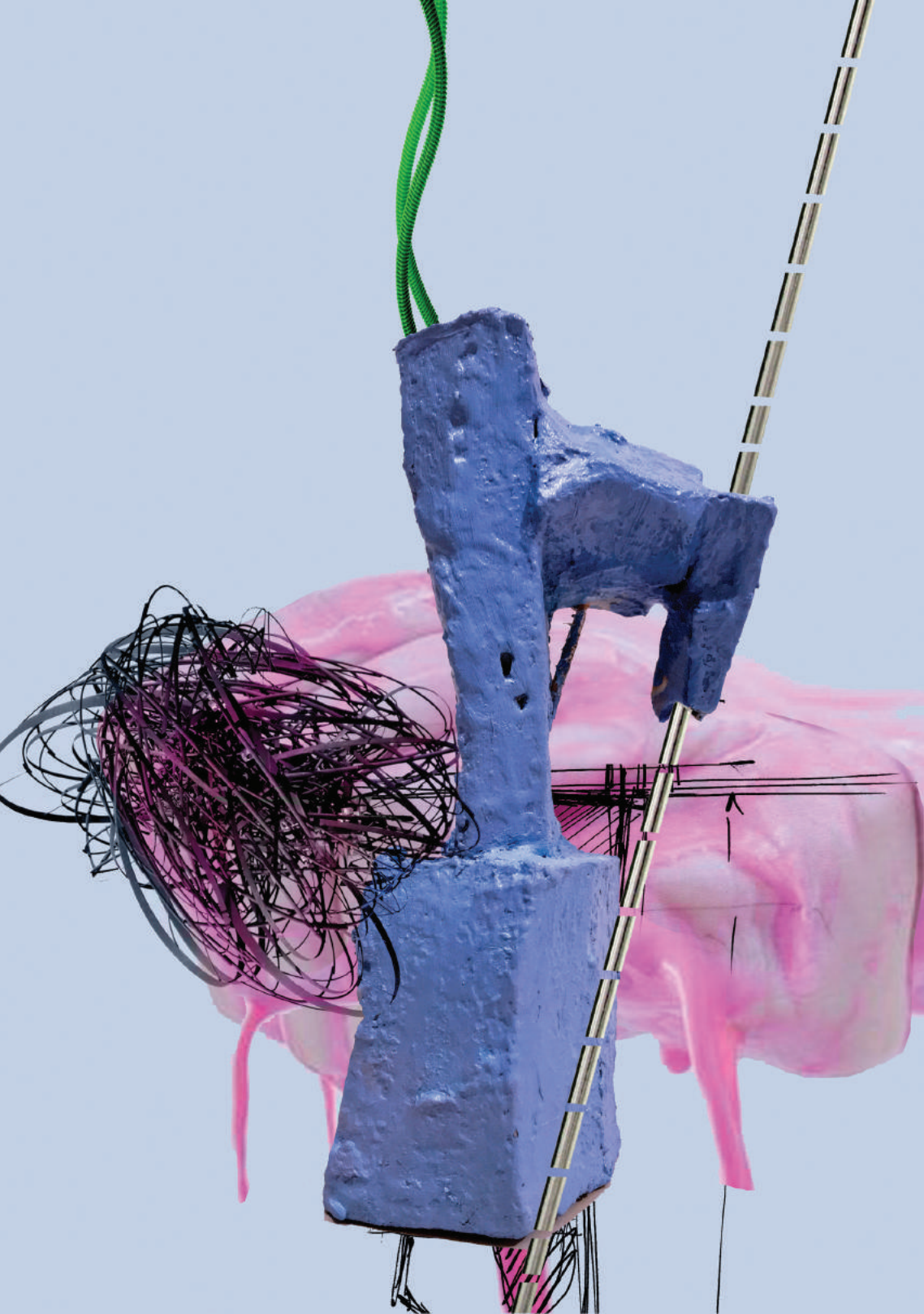
ELENE APHRIAMASHVILI,
AVTANDIL MODEBADZE, GEORGIA

PSINK No 10, 2017, styrol Penoplasty, cement,
glass, iron pipes, acrylic, glycerin, paper, fabric,
wood, 140 X42X80 cm

The sculpture consists of various materials
of different colors, sizes and textures
and amorphous forms – objects from the
consumer and commodity worlds that can
be presented in infinite variations.

The most important aspect of this combined
installation is its non-functionality. The
sculpture PSINK No 10 is thought out as an
abstract piece, aiming to work as more of
an expression towards desire.

შქველასი ისტორია თანამედროვე დიზაინში, 2017

კონცეფცია და ექსპოზიცია: მაკა დვალისვილი, თეა გოცირიძე
ხელოვნების საერთაშორისო ცენტრი / არტ ჯგუფი „ისტორიალი“
პოლოგრამული (3D) გამოსახულება: კომპანია „ჰოლო“
მუსიკა ნიკოლოზ რაჭველის „პანკისის ჩვენებიდან“

ინსტალაცია, ვიდეოპროექცია/ანიმაცია, ფოტო ბანერები შექმნილი საქართველოს ტერიტორიაზე აღმოჩენილი ძვ. წ. XIV-XIII სს – VII-VI სს-ის ანტროპომორფული ფიგურების მოტივებზე.

ადამიანი/ჰომო – ხელოვნების, რენვის და დიზაინის შექმნელი და გამაერთიანებელია. ადამიანი გამოყენებადში წარმოსახავს ესთეტიკას – იქმნება ხელოვნება – იწყება კულტურა.

შემოქმედებას ადამიანი/ჰომო განავითარებს დროში – პრეისტორიულიდან დღემდე. ტექნოლოგია ვითარდება დროში – ადამიანი აწვითარებს ტექნოლოგიას.

ყოველი ეპოქისთვის ტექნოლოგია არის ინოვაციური – შექმნილი და გამოყენებული – ადამიანის მიერ.

პრეისტორიულიდან ინოვაციამდე.

ადამიანის ანტროპომორფული ფორმის გამოძენვა ინოვაციაა პრეისტორიულ ეპოქაში.

ადამიანის ფიგურის გამოყენებადი ფუნქცია – კულტი.

არტი – ესთეტიკა. ზემოქმედების საშუალება – ფორმა.

დიზაინი – ფუნქციის თანამედროვე ფორმაა.

ინოვაციური ტექნოლოგია – ესთეტიკა დიზაინში – თანამედროვე ეპოქაა.

ხელოვნება, რენვა, დიზაინი – სინთეზი, რომელიც აერთიანებს ფუნქციას, ემოციას ხელოვნების ენით დროში.

ადამიანი/ჰომო – ხელოვნების, რენვის და დიზაინის შექმნელი და გამაერთიანებელია.

EXPLORE ANCIENT HISTORY IN MODERN DESIGN, 2017

The Concept and Display by Maka Dvalishvili, Tea Gotsiridze
Georgian Arts and Culture Center (GACC) / Art group "Istoriali"
The 3D Holograms by "Holo" company
Music by Nikoloz Rachveli "Pankisi Show"

The photo banners. Video projection/Animation. Installation

The Human / Homo – Creates and Bonds Arts, Crafts and Design.

The Human Embodies Aesthetics in Utilizable – the Art is Formed – the Culture Starts.

The Human Develops Creativity throughout the Time – from Prehistoric till Nowadays.

The Technology is developing throughout the Time – Human Develops Technology.

For Each Epoch Technology is Innovation – Invented and Utilized by the Human.

From Prehistoric to Innovation.

Sculpturing the Anthropomorphic Figure is Innovation in Prehistoric Era.

Utilitarian Function of Human Figurine – the Worship.
 Art – Aesthetics. Means of Influence – Form.
 Design – Contemporary Form of Function.
 Innovative Technology – Aesthetics in Design – represents Modernity
 Arts, Crafts and Design the Syntheses – Unites Emotion, Function with the
 Language of Art throughout the Time
 Hunan / Homo – Creates and Bonds Arts, Crafts and Design.

მამაკაცის ითიფალური ქანდაკება, ფერსათი,
 დასავლეთ საქართველო, ძვ.წ. VII ს.
 ქუთაისის სახელმწიფო ისტორიული მუზეუმი

*Male Ithyphallic Figure, Fersati, West
 Georgia, 7th c BC.
 Kutaisi State Historical Museum*

გიორგი მალრაძე, საქართველო

ეთიუდი ბეკონის ველასკესის, პაპი ინოკენტი X-ს პორტრეტის ეტიუდზე, 2017, ობიექტი, სკამი, ნეონი, 110 x 50 x 50 სმ

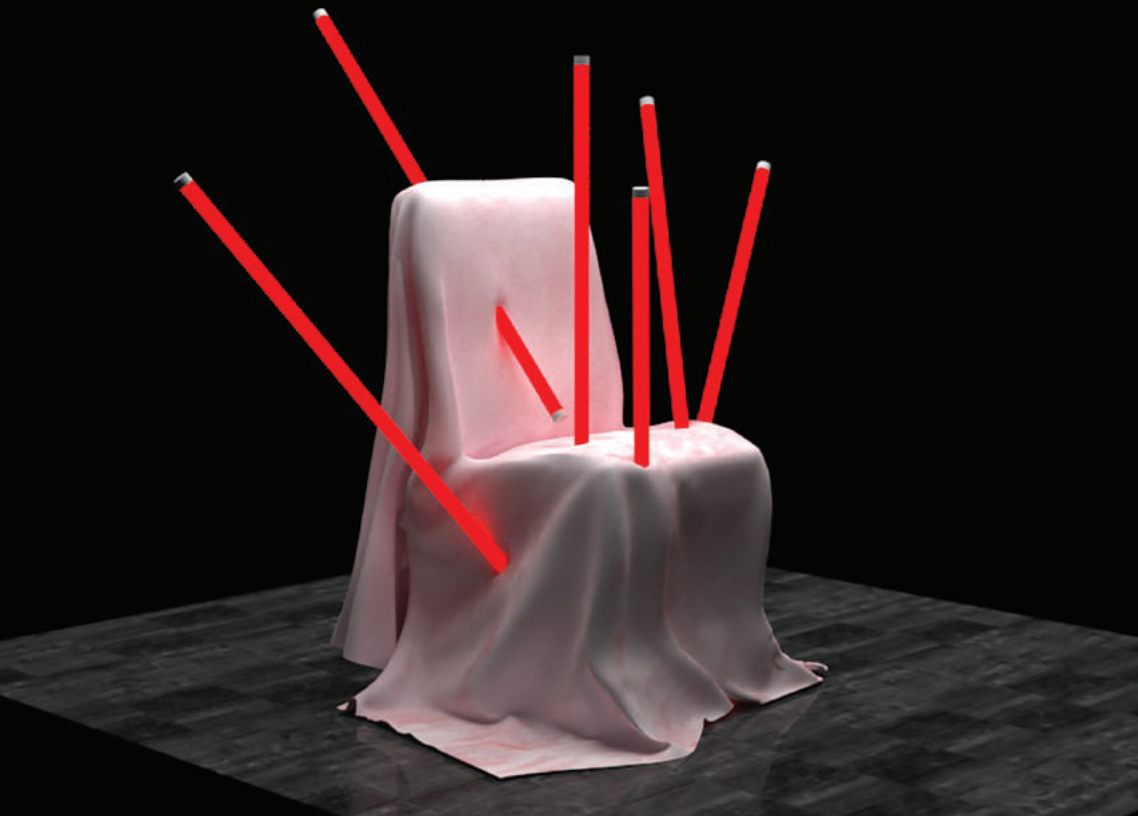
ობიექტი ჩემი გამოხმაურებაა სხვადასხვა ეპოქის ორ ნამუშევარზე. ესენია ველასკესის „პაპი ინოკენტი X-ს პორტრეტი“ და ფრენსის ბეკონის „ველასკესის პაპი ინოკენტი X-ს პორტრეტის ეტიუდი“. ეს ორი ნამუშევარი, ჩემთვის, ყოველთვის გამოირჩეოდა დაძაბული, დრამატული და აპოკალიფსური განწყობით და ამ განწყობის ერთ ერთი ყველაზე ოსტატური გადმოცემით. ჩემი ეტიუდი ველასკესზე, ბეკონის ეტიუდის გავლით, სამგანზომილებიანი და სკულპტურულია. ბეკონის ეტიუდში პერსონაჟის სახე ნელა ნელა ქრება, ჩემს ეტიუდში ის საერთოდ აღარ არის, მაგრამ რჩება სკამი, როგორც ძალაუფლების და ლეგიტიმურობის სიმბოლო. მიუხედავად იმისა, რომ ახალ ეპოქებს სიახლეები მოაქვთ, მართვის სიმბოლოები, მიუხედავად სახეების ცვლილების ან სულაც გაქრობისა, მუდმივი რჩება.

დიეგო ველასკესი, პაპი ინოკენტი X-ს პორტრეტი, 1650
Diego Velázquez, Portrait of Innocent X, 1650

ფრენსის ბეკონი, ველასკესის პაპი ინოკენტი X-ს პორტრეტის ეტიუდი, 1953
Francis Bacon, Study after Velázquez's Portrait of Pope Innocent X, 1953

გიორგი მაღრაძე, ბეკონის ველასკესის, პაპი ინოკენტი X-ს პორტრეტის ეტიუდის ეტიუდი, 2017
Giorgi Maghradze, Study after Bacon's Study after Velázquez's portrait of pope Innocent X, 2017

GIORGI MAGHRADZE, GEORGIA

Study after Bacon's Study after Velázquez's portrait of pope Innocent X, 2017, object, chair, neon, 110 x 50 x 50 cm

The object is my response to the two works of different epochs. These are Velázquez's Portrait of Innocent X and Bacon's Study after Velázquez's Portrait of Pope Innocent X. These two works, for me, have always been distinguished by tense, dramatic and apocalyptic moods, and represent a rather masterful reflection of these moods. My study after Velázquez via Bacon's study is three-dimensional and sculptural. In Bacon's study, the face of the character is slowly disappearing, while in my study there is no longer a face. However, a chair remains as a symbol of power and legitimacy. Despite the fact that new epochs bring innovations, the symbols of power – regardless of the faces being changed or entirely disappeared – remain permanent.

ილიკო ზაუტაშვილი, საქართველო

უხილავი ობიექტის ხილული ნაწილი, 2017, ინსტალაცია, თუნუქი, პინგ-პონგის ბურთი, სხვადასხვა ზომა

ILIKO ZAUTASHVILI, GEORGIA

Visible part of Invisible Object, 2017, installation, tin-plate, ping pong ball, size variable

“A man climbs a mountain because it is there. A man makes a work of art because it is not there.”

Carl Andre

უხილავი ობიექტის ხილული ნაწილი, დეტალი
Visible part of Invisible Object, detail

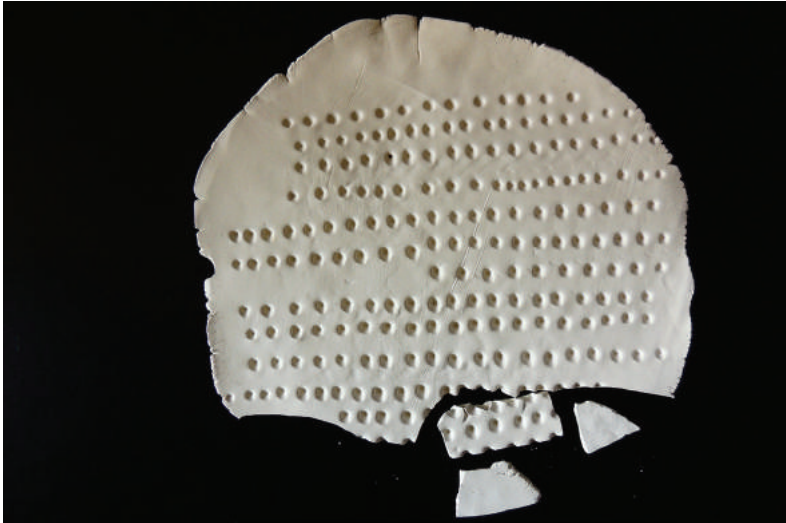

ირინე ჯიბუტი, საქართველო

თვლა, 2017, ინსტალაცია, ადგილობრივი თიხის ობიექტი
ეკვადორიდან, 9-10 სმ, და ფაიფურის ობიექტი, 40-45 სმ

IRINE JIBUTI, GEORGIA

Counting, 2017, installation, local clay object from Ecuador of
9-10 cm, and porcelain object of 4-45 cm

პაზუნორი კიტაზავა, იაპონია

ცარიელი სახლი, 2017, ობიექტი, ბუმბულები, შორეულადმოსავლური სკულპტურა – ხელოვნების ყუთი, 30 X 30 სმ

KAZUNORI KITAZAWA, JAPAN

Void House, 2017, objects, feather, Far East sculpture – ART Box, 30 X 30 cm

“The outsider many indeed wonder at this seeming much ado about nothing. What a tempest in a tea-cup!, he will say. But when we consider how small after all the cup of human enjoyment is, how soon overflowed with tears, how easily drained to the dregs in our quenchless thirst for infinity, we shall not blame ourselves for making so much of the tea-cup.”

Tenshin Okakura

The Book of Tea, 1902, Chapter I, The Cup of Humanity

კოტე ჯინჭარაძე & დავაკი/
საპარტოვლოს დაუდასტურებელი
ფაქტების კვლევითი ინსტიტუტი

ფურშეტი, 2017, ინსტალაცია, მაგიდა, 24
ცალი ორგამინის კონტეინერი, 24 ცალი
დაჭმუჭნილი ხელსახოცი, 120 x 80 x 60 სმ

ყოველდღიური მოხმარების
ნებისმიერი, სულ უმნიშვნელო საგანიც
კი შესაძლებელია ხელოვნების
ნიმუშად იქცეს. კონტექსტთან და
შინაარსთან ერთად, მთავარია
ვინ აკეთებს და სად აჩვენებს მას.
აქ მნიშვნელოვანია საგნების
გააზრებული განლაგება (დიზაინი) და
მათი ექსპონირება საგამოფენო ან
სამუზეუმო სივრცეში.

ინსტალაცია „ფურშეტი“ წარმოადგენს
ირონიას თანამედროვე
საზოგადოებაში დამკვიდრებულ
ტენდენციებზე, კერძოდ, ცნობილი
პიროვნებების ფეტიშიზაციაზე.

KOTE JINCHARADZE & SIUF/
SCIENTIFIC INSTITUTE OF
UNCONFIRMED FACTS OF GEORGIA

Stand-up Buffet, 2017, installation, a table, 24
Plexiglas containers, 24 crumpled napkins,
120 x 80 x 60 cm

Anything out of daily consumption, even
the smallest object, can become a work
of art. With context and content, the main
thing that remains is who makes it and
where she/he chooses to showcase it. In
this regard, the thoughtful arrangement of
things (designs) and their exposition in a
gallery or a museum space is of particular
importance.

The installation “Stand-up Buffet” is the
irony on certain trends in contemporary
society, applying in particular to the
fetishization of famous personalities.

ლალი კუტატელაძე, საქართველო

წინის ესთეტიკა, 2017, თიხის ლარნაკები, სხვადასხვა ზომა

თანამედროვე ტექნოლოგიებს, რაოდენ პარადოქსულიც არ უნდა იყოს, შეუძლია ანტიესთეტური, ესთეტურად წარმოაჩინოს. ზღვარი ესთეტიკის ძირითად კატეგორიებს, მშვენიერებასა და სიმახინჯეს შორის, გარკვეულნილად, იშლება. ჩემთვის საინტერესო სწორედ ამ ზღვარის ნაშლაა.

ნამუშევარი რენვის წუნდებულ ობიექტს ეხება. ესაა ჩვეულებრივი ლარნაკი, რომლის მასობრივი წარმოება კერამიკულ ქარხნებში ხდება, ან, მარტივად, მეთუნეს ამოჰყავს.

წარმოების პროცესი ასეთია: ნედლი ნაწარმის დამზადება, ჩამოსხმის ან ჩარხზე ამოყვანის წესით, შრობა, შემდეგ გამონვა, მოხატვა, კიდევ გამონვა და ა. შ. ხარვეზი ნებისმიერ ეტაპზე უსარგებლოს და არშემდგარს ხდის ნივთს და ის ისევ გადამუშავდება.

წარმოდგენილი ნიმუშები თეთრი და წითელი თიხის ლარნაკები, პირველივე ეტაპზე – ყალიბიდან ამოღებისას ან შრობის ეტაპზე გაფუჭდა.

LALI KUTATELADZE, GEORGIA

Aesthetics of Defect, 2017, clay bowls, various sizes

Modern technologies create a new aesthetic, which, as paradoxical as it may be, can present an anti-aesthetic object aesthetically. The margins among the primary aesthetic categories, such as beauty and ugliness, are somehow erased. It is this process of erasure that is interesting to me.

Aesthetics of Defect deals with disposable objects, which can be a usual bowl that is mass produced in ceramic factories, or simply in a pottery studio.

The process of bowl production is as follows: the production of raw material, by means of bottling or shoveling, followed by drying, burning, painting, burning again, and so on. A single flaw at any stage of this process can make the object useless. However, it can still be processed.

The presented samples are white and red clay bowls that got damaged at the starting stage – at the point of their extraction from a mold, or during drying.

ლია ბაგრატიონი, საქართველო

დოკუმენტები საოჯახო არქივიდან, 2017,
გასანთლული მიტკალი, ტექსტი, სამი ნაწილი, A3, 76 x
54 სმ და 104 x 68 სმ

„ცხენი, ცხენი, ჩემს სამეფოს ერთ ცხენში
ვაძლევ“
უილიამ შექსპირი, რიჩარდ III

საქართველოს გასაბჭოების შემდეგ, სახელმწიფომ ე.წ. „შავი სიები“ ამოქმედა. „შავი სია“ გულისხმობდა იდეოლოგიური მონაპოვების, მუშაობის უფლების გარეშე დატოვებულთა სიას. ჩემი წინაპრებიც ამ სიაში აღმოჩნდნენ. ჯერ მენშევიკურმა და შემდეგ ბოლშევიკურმა მთავრობებმა ჩამოართვეს მიწები, სახლები და ყველაფერი რაც ამ მიწებსა თუ სახლებში არსებობდა. იმ მცირედს, რაც გადაარჩათ, საარსებოდ ნელ-ნელა ყიდდნენ.

პაპაჩემმა რამდენიმე ტომარა ფქვილის სანაცვლოდ მგზობელს თავისი ბინის ნახევარი მისცა. ავეჯს, არც თუ ცუდად, თავისი ხელით აკეთებდა, ხოლო სამოსთან დაკავშირებით, ბებიამ თითქმის დაუჭერებელი ამბავი მიაბო: „ლია, ეს ორი პერგამენტი, რომელზედაც შენი დიდი პაპის მიწებია აღწუსებული, გასანთლული მიტკალია. ამ პერგამენტს თუ მოხარშავ, სანთელი მოშორდება და მიტკალი დაგრჩება. ჩვენც, იმისათვის რომ შევმოსილიყავით, ვხარშავდით ამ პერგამენტებს. ცხელ წყალში სანთელი დნებოდა და წყლიდან მიტკალი ამოგვექონდა. მიტკლიდან ტანსაცმელს ვკერავდი. პერანგის შესაკერად რამდენიმე პერგამენტის გამოხარშვა მჭირდებოდა. თითოეული მათგანი საკმაოდ დიდი ზომის მიწის ნაკვეთს მოიცავდა და ისე გამოდიოდა, რომ მე ამ მიწის ნაკვეთების მახსოვრობასაც წყალს ვატანდი, რადგან, როცა მათ ვხარშავდი, მათზე აღწუსებული მიწები უკვე ჩამორთმეული გვექონდა“.

დღეს, როდესაც მოდის ინდუსტრია თავის პროდუქტს ასტრონომიულ ფასად ყიდის, მეც, უნებურად, ბებიჩემის შეკერილი ტანსაცმლის ამბავი მახსენდება. მათი ფასის გადაჭარბება შეუძლებელი მგონია. ბებიჩემი მათი კერვისას (და ტარებისას) რამდენიმე სოფლის ფასს იხდიდა.

LIA BAGRATIONI, GEORGIA

Documents from the Family Archive, 2017,
waxed calico, text, 3 frames of 76 x 54 cm and
104 x 68 cm

“A horse, a horse, my kingdom for a
horse”
William Shakespeare, Richard III

After the sovietization of Georgia, the so-called “blacklists” were launched. The “black list” referred to the list of people left without a work permit due to their ideological views. My ancestors were on the list, as well. The Menshevik, and then the Bolshevik governments confiscated their lands, houses and everything what was in them. Some small belongings left behind were to be slowly sold for survival.

My grandfather once gave half of his apartment to a neighbor in exchange for a few sacks of flour. He could produce pretty decent handmade furniture, but when it came to clothing, my grandmother had an unbelievable story about that: “Lia, these two parchments which contain the listings of your great grandparents’ lands are made of waxed calico. If you boil them, the wax gets removed and the fabric itself recovers. We used to do it; the wax would melt in hot water and the clean fabric would be pulled out. I would then use them to sew clothes. Several parchments would make one shirt. Each one of them listed a large area of land, so when I’d boil them I would feel like I was losing the memory of those lands. These lands were already confiscated at the time, as well.

Today, when I see the fashion industry selling its product for an astronomical price, I remember the story of my grandmother’s sewn cloths. I think it is impossible to overrate their price; my grandmother used to pay the price in entire lands, just for sewing or wearing those clothes.

მალხაზ შველიძე, საქართველო

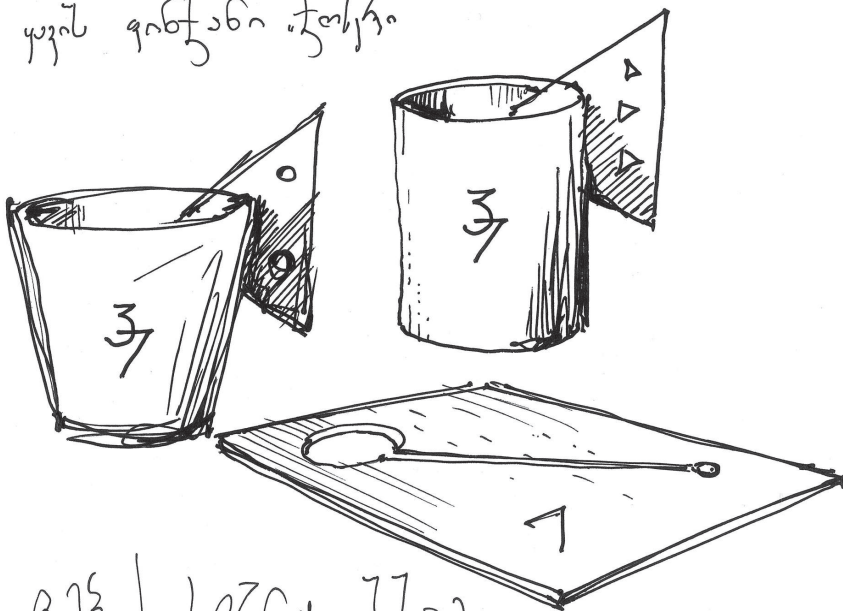
ჯოსერის ფინჯანი, 2017, თეთრი თიხა, ჭიქური, დეკალი

MALKHAZ SHVELIDZE, GEORGIA

Djoser's Cup, 2017, white clay, glaze, decal

«Ճշդիս, ժյուհի, և ջամնաթղթի, (Յամնի նորոտ կըծա պղտոն
 (նայասհի ստղծուտ) ճիւղըխթոնընծա էշքն խնայմն Թ
 նայլոն ճղթոնն ծոննլի» Գահյ Յաթղչի *

Կարն զոնխնի լիւնիչի»

Յամնի. նախապիտ նախորտ

Կարն զոնխնի լիւնիչի» ճիւղնայի Թ նայլոնիչի
 ճղթոնն ճիւղնի ճիւղնի (ճիւղնի նախ
 ճիւղնի Թ նայլոնիչի (ճիւղնիչի Թ նայլոն
 ճիւղնի ճիւղնի) նայլոնի պղտոն ճիւղնի Թ
 ճիւղնիչի ճիւղնի ճիւղնի նայլոնի ճիւղնի

* Գահյ Յաթղչի նախորտ « Կարն Թ նայլոնիչի »

მერაბ გუგუნაშვილი, საქართველო

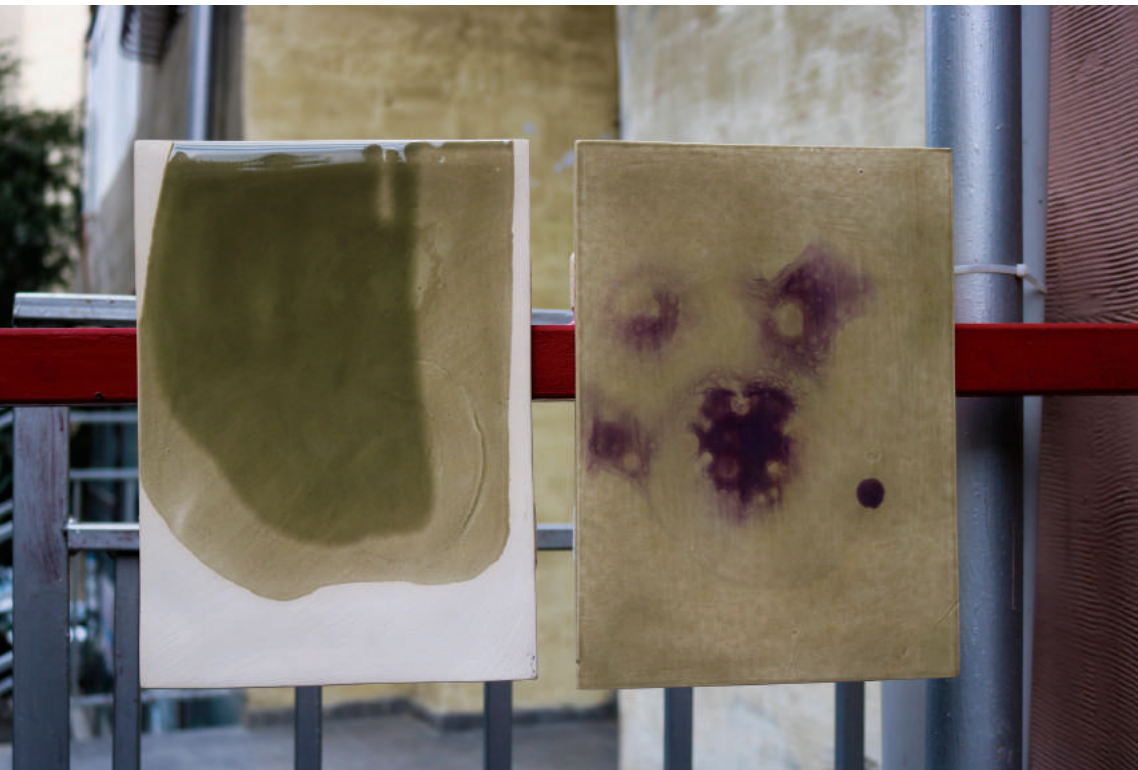
1m2, 2016-2017, თეთრი თიხა, ჭიქური, ფერადი პიგმენტი, თითო 21 x 28 სმ

სააბაზანო ფილის ტრანსფორმაცია, გამოყენებითი ნივთიდან არტობიექტამდე. ყოველდღიურობაში, ყველასთვის ნაცნობი, ქარხნული ნარმოების, თიხის სააბაზანო ფილა კარგავს ჩვეულ ფერს, ფორმას, ფუნქციას და გარდაისახება სრულიად გამოუყენებელ, ავტონომიურ არტობიექტად.

MERAB GUGUNASHVILI, GEORGIA

1m2, 2016-2017, white clay, glaze, colored pigment, 21x28 cm each

The transformation of a bathroom tile from a subject with function into an art object. In everyday life, a familiar, factory-made clay bathroom tile loses its usual color, form and function, becoming a useless, autonomous art object.

ნათია ბენაშვილი, საქართველო

რაოდენობა და რაობა, 2017, ვიდეო, 3'00"/loop

მასიური წარმოების წინაპირობას წარმოებული პროდუქტის სტანდარტიზაცია განაპირობებს, სადაც ნივთის შექმნის სრული ციკლი პროგრამულ და მექანიკურ პროცესებს ექვემდებარება. ამ ფონზე ხელით შექმნილი ნაწარმები პიროვნული თვითგამოხატვის უნიკალურობით გამოირჩევა. მიუხედავად ამისა, სერიული მეთოდით წარმოებული თითოეული ნივთი დროის განუმეორებელ მონაკვეთში იქმნება და განაგრძობს არსებობას. სწორედ დროის და სივრცის უნიკალური კონტექსტის გამო, კონსტრუირებული თუ დეკონსტრუირებული კონვეერული წარმოების ობიექტი იძენს საკუთარ განუმეორებლობას.

NATIA BENASHVILI, GEORGIA

Quantity and Essence, 2017, video, 3'00"/loop

The precondition of mass production is a form of standardization for a produced object, taking place once the entire cycle of creation of a thing obeys programmed and mechanical processes. On this backdrop, a handmade work is distinguished by the uniqueness of personal self-expression embedded within. Nevertheless, each item born of mass production is created in a unique period of time, carrying on its existence. Because of the unique context of time and space, the constructed or deconstructed object from a conveyor production line acquires its own type of exclusivity.

ნინო ზირაქაშვილი, საქართველო
NINO ZIRAKASHVILI, GEORGIA

NGC 602, 2017, შაბლის კოსმოსური
ტელესკოპის ფოტოს (2013)
ანაბეჭდი ქსოვილზე, 55 x 53 სმ

NGC 602, 2017, Hubble Space
Telescope's photo (2013) printed
on the fabric, 55 x 53 cm

XDF, 2017, შაბლის კოსმოსური
ტელესკოპის ფოტო (1995)
ანაბეჭდი ქსოვილზე, 43 x 50 სმ

XDF, 2017, Hubble Space
Telescope's photo (1995) printed
on the fabric, 43 x 50 cm

SNR 0509_67.5, 2017, შაბლის კოსმოსური ტელესკოპის ფოტოს (2004) ანაბეჭდი ქსოვილზე, 42 x 50 სმ
SNR 0509_67.5, 2017, Hubble Space Telescope's photo (2004) printed on the fabric, 42 x 50 cm

პატრიკ მორარესკუ, გერმანია

შემსრულებლები და ქმედების ადგილი, მიმდინარე პროექტი, სხვადასხვა ზომა, 22'00"/loop

ფოტო-სერია „შემსრულებლები“ (200 ფოტო) იმ არტისტების პორტრეტებია, რომლებიც თავიანთ სახელოვნებო პრაქტიკაში ცოცხალ ქმედებას იყენებენ. ჩემი მიზანია არა ამ ქმედებების, არამედ მათ უკან მდგარი პიროვნების დოკუმენტირება. როგორც წესი, ფოტოს პერფორმანსის შემდეგ ვიღებ, იმისთვის რომ მან ცოცხალი პრეზენტაციის ენერჯია შეინარჩუნოს. მეტიც, ფიგურას კონკრეტულ გარემოში ან შესაბამის ფონზე ვიღებ. ამ გზით ფოტო დამატებით განზომილებას იძენს, რაც სხეულის და მის გარშემო არსებული სივრცის ურთიერთობის ინტენსივობაში გამოიხატება. პროექტზე 2010 წლიდან ვმუშაობ და სერია 190 არტისტის ფოტოს მოიცავს.

ფოტო-სერია „ქმედების ადგილი“ (60 ფოტო) საზოგადოებრივ და კერძო სივრცეებში, ადამიანის ქმედების შემთხვევით კვალს აღბეჭდავს. ქმედებების ექვს დროში გრძელდება, ხოლო ქმედებებით გამოწვეული სივრცის ცვლილება ამ ქმედებების დოკუმენტაციაა. ფოტოგრაფია, რომელიც, ამ შემთხვევაში დოკუმენტაციის დოკუმენტაციაა, არეკლავს მომენტს, რომელიც აღარასოდეს განმეორდება.

ადამიანის არსებობის ერთ-ერთი უმთავრესი მახასიათებელი მისი სასრულობაა, რაც მის შემდეგ დარჩენილ პეიზაჟებში, მელანქოლიის და შემთხვევითი კვალის სახით ვლინდება.

„ქმედების ადგილი“ 2007-2015 წლებშია გადაღებული გერმანიაში, ფინეთში, შოტლანდიაში, ესპანეთში, საფრანგეთში, რუმინეთში, იორდანიაში, სირიაში, იპაონიაში, ტაივანში, მაროკოში, ჩინეთში და კამერუნში.

ინსტალაცია „შემსრულებლები და ქმედების“ ადგილი ორ ფოტო-სერიას ერთდროულად აჩვენებს. სერიაში შემავალი ფოტოების განსხვავებული რაოდენობის გამო ვიზუალურ რიგში უწესრიგო და შემთხვევითი წყვილები იქმნება. მაყურებელს, საკუთარი ინტერპრეტაციის და ფანტაზიის მეშვეობით, ფოტოებს შორის საკუთარი ასოციაციური ურთიერთობების შექმნა შეუძლია.

PATRICK MORARESCU, GERMANY

Performers & Performing Grounds, ongoing project, two channel installation, sizes variable, loop/22'00"

"Performers" (200 photos) is an archive collating portraits of artists using live actions in their practice. My aim is not to document art actions, but to capture the personalities that are behind those actions.

Usually I take the photo right after a performance with the purpose of retaining the energy that a live presentation imbues in the artist. Moreover, I aim to situate the figure in a specific setting or against a relevant background. In this way, additional meanings come across, suggesting associations between the corporeal expression and the intensity of the surrounding space. Working on the project since 2010, meanwhile the Performers archive includes 190 different artists.

The photographic series "Performing Grounds" (60 photos) shows accidental and random traces of human actions found in public and private spaces, architectures and places that once were alive and now are silent. The echo of the actions persists in future moments and the space alteration becomes the documentation of human performance, the photography being in turn a document of the document, a dimming reverberation of a time that will never return.

One of the strongest fate of human condition, the expiring of existence, is made evident through the landscapes, as they would be "leftovers"; residues imbued with the melancholy of the accidental.

The Performing Grounds were taken between 2007 and 2015 in: Germany, Finland, Scotland, Spain, France, Romania, Jordan, Syria, Japan, Taiwan, Morocco, China and Cameroon. The installation combines the two series and displays them simultaneously. Due to the very different number of works of each series, the presentation will create random or accidental couples. The viewer will create associations and relations between the images, composing their own interpretation and fantasy.

ნონა ოთარაშვილი, სოფო ტაბატაძე,
საქართველო/გერმანია

ნამდვილი ამბავი, 2016-2017, ვაზები,
ფაიფური, ანგობა, ჭიქური, 13 x 15 სმ,
ფირფიტები, ფაიფური, ჭიქური, ოქროს
ვარაყი, სხვადასხვა ზომა, დაახლ. 4 x 30 სმ

„ნამდვილი ამბავი“ ნონა
ოთარაშვილის (კერამიკა) და სოფო
ტაბატაძის (გრაფიკა) ერთობლივი
კერამიკული პროექტია, რომელიც
მათ 2016-17 წლებში გააკეთეს.
მიზანი ნონას ტექნიკური და სოფოს
გრაფიკული გამოცდილების
გაერთიანება იყო.

სერია შედგება თიხის თეფშებისა
და ყუთებისგან, ფაიფურის ვაზებისა
და ფირფიტებისგან. მხატვრულ
ღირებულებასთან ერთად, ნივთების
ნაწილს გამოყენებითი დანიშნულებაც
აქვს.

NONA OTARASHVILI, SOPHO

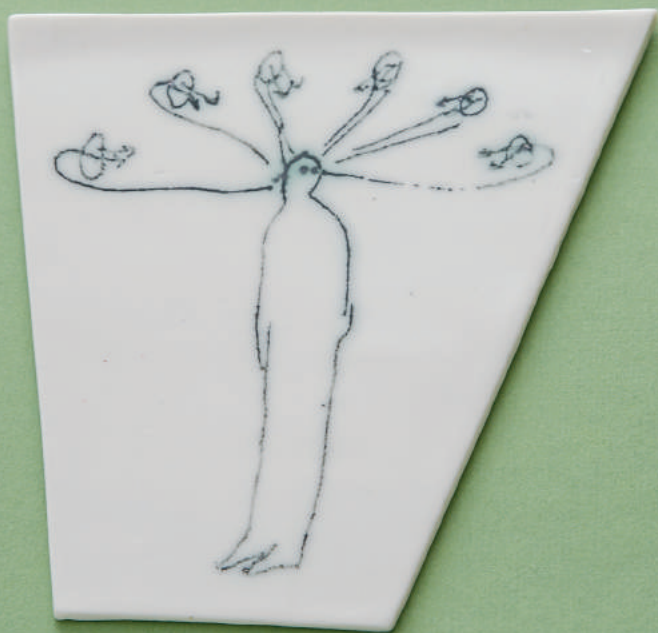
TABATADZE, GEORGIA/GERMANY

A True Story, 2016-2017, vases, porcelain,
slip, glaze, 13 x 15 cm, platters, porcelain,
glaze, gold foil, various dimensions, ca 4 x
30 cm

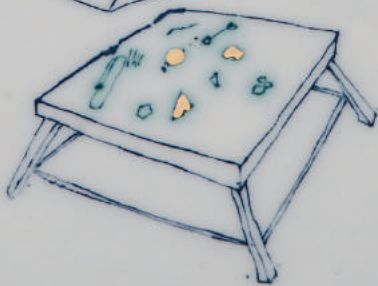
“A True Story” is a joint ceramic project
by Nona Otarashvili (ceramics) and
Sophia Tabatadze (drawings), which
they created in 2016-17. Their aim
was to combine Nona's ceramic
and Sophia's graphic experience.

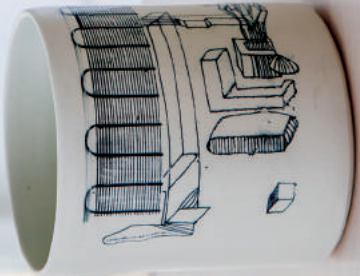
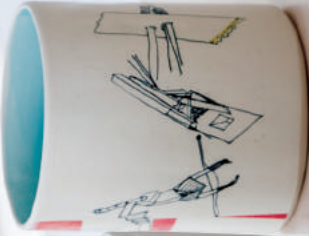
This set consists of clay plates and
boxes, porcelain vases and platters.
As well as being artworks, some of the
objects are also functional.

A TRUE STORY

სუჰ იონჰეი, სამხრეთი კორეა

უფსკრული მესხიერებაში, სტამბოლი, 2017, ინსტალაცია, კაბა, მარილი, წყალი, ინსტალაციის ხედი სტამბოლის ჰაიდარფაშას რკინიგზის სადგურში

სუჰ იონჰეის სერია „უფსკრული მესხიერებაში“, ესაა მხატვრის მოგზაურობა რეცეპტების მოსაპოვებლად ქსოვილის (ან ჰანჯის – კორეული ქალაქის სახეობა) შესაღებად, რომელიც შემდეგ მისი ტილო ხდება. საღებავისთვის გამოყენებული მასალა ყოველ ჯერზე განსხვავდება, იმის მიხედვით თუ რომელ ქვეყანაში მუშაობს მხატვარი. შედეგილი ტილო ინახავს ადგილის მახსოვრობას, რომელიც, შემდგომი ინტერპრეტაციის შედეგად, მხატვრის მოგონებებში განსხვავებული სახით რჩება.

SUH YOONHEE, S.KOREA

Memory Gap, Istanbul, 2017, installation, dress, salt, water, installation view in Istanbul Haydarpasa Train Station

Yoon Hee Suh's *Memory Gap* series starts with traveling for recipes to dye fabric (or hanji) which then become her canvas. The materials used for dyeing differ every time because materials are chosen by the place she travels to work. The dyed canvas embodies the space and memories of the workspace, but it also expands its' grounds for interpretation and exists in a different space within the artist's memories. Furthermore through her work process, *Memory Gap* demonstrates the ability to heal itself in which it consoles the audience and connects to their memories. All the gaps in between the time and space of this series communicates throughout the gaps of the audience with patterns of beautiful drawings and colors filled with stories.

თამარ ჭაბაშვილი, საქართველო/
გერმანია

მისი საკუთარი სუფრა, 2014, ინსტალაცია

გამოფენაზე წარდგენილი ნამუშევარი, „მისი საკუთარი სუფრა“, უფრო დიდი პროექტის ნაწილია, რომელიც ქალის უხილავ, მტკივნეულ გამოცდილებას ეხება. ანთროპოლოგმა, აგნესკა დუდრაკმა საქართველოში ოჯახური ძალადობის თემაზე პროექტზე მუშაობა შემომთავაზა. პროექტი წელიწადნახევრში, ძალადობის მსხვერპლ ქალებთან მჭიდრო თანამშრომლობით შეიქმნა.

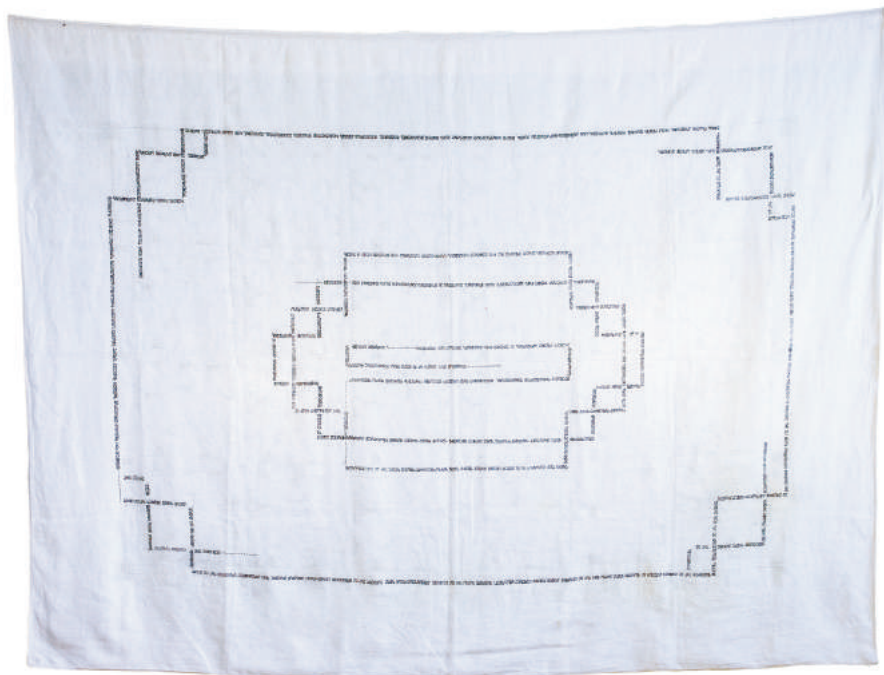
პროექტში ჩემი შთაგონების წყარო ქართული სუფრაა, ლხინთან დაკავშირებული ტრადიცია და ყოველდღიური ცხოვრების განუყოფელი ნაწილი. სუფრა საქართველოში ძლიერ პოპულარულია და მასთან ყველას საკუთარი დამოკიდებულება და მოგონება აქვს. მიუხედავად იმისა, რომ სუფრას ძირითადად ქალები ამზადებენ, დაფასებული და თვალსაჩინო როლი სუფრაზე კაცებს აქვთ, რაც სადღეგრძელოებში, საუბრებში, სიმღერებში და ლექსების ციტირებაში ვლინდება. სუფრა კოლექტიური, საზოგადოებრივი სივრცეა, სადაც ადამიანები საკვებსა და დროს იზიარებენ. სიტყვა „სუფრა“ მაგიდის გადასაფარებელსაც ნიშნავს და ლხინის მნიშვნელოვანი ატრიბუტია. ტრადიციულად სუფრას ქალი არჩევს ან კერავს. მიუხედავად დროთა განმავლობაში სუფრაზე დარჩენილი ლაქებისა, ისინი ოჯახებში ხშირად ათწლეულების განმავლობაში ინახება. სუფრა საოჯახო საგანძურია, როგორც დღიურები ან პირადი მოგონებები, უხილავი კვალით. ინსტალაციით ჩემი მიზანი ისეთი სივრცის შექმნა იყო, სადაც კერძო და საჯარო ერთმანეთს გადაფარავს.

TAMAR CHABASHVILI, GEORGIA/
GERMANY

Supra of Her Own, 2014, Installation

The work I presented here is part of a bigger project, Supra of Her Own, the invisibility of the women's painful experiences. I was approached by the anthropologist, Agnieszka Dudrak, to develop a project based on the topic of domestic violence in Georgia. The project developed in close collaboration with the women survivors over the period of a year and a half.

My inspiration for this project came from the Georgian supra, a highly cultivated traditional feast that is an important part of everyday Georgian life. Everybody knows the 'supra' in Georgia and everyone has his/her own attitude towards it and memories of it. Even though generally the women are responsible for the preparation of the feast, the men are accountable for the most valued and visible activities at the table, such as toasting, speaking, singing, and reciting poetry. The 'supra' can be perceived as a collective, public space for sharing food and time with each other. The word 'supra' also means a tablecloth and is an important attribute to the feast. Traditionally the tablecloth are decorated by women and kept within families often for decades despite stains and mends they accumulate. These family treasures, like diaries, hold personal memories the traces of which remain invisible. My aim was to create an installation where public and private spaces would continuously overlap.
<https://supraofterown.wordpress.com>

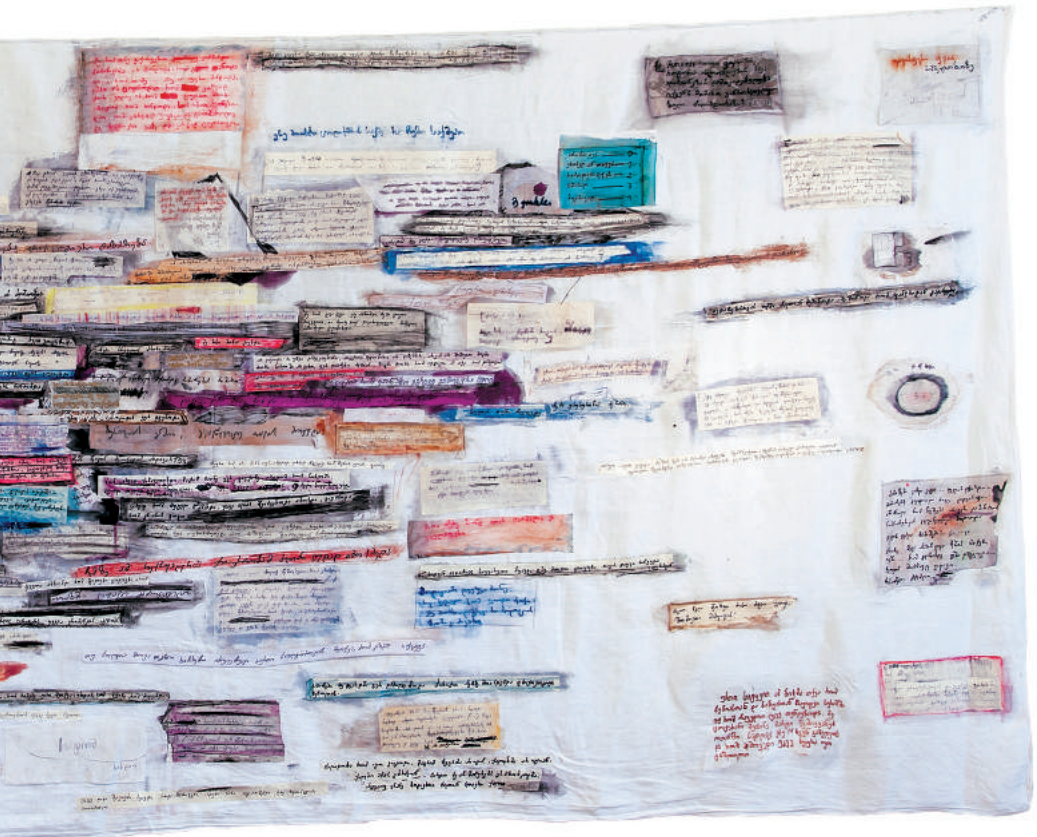
მისი საკუთარი სუფრა, 2014, სუფრა #3, ქსოვილი
 სუფრა დეკორირებულია კითხვარით, რომელსაც ქალთა მიმართ ძალადობის თემაზე მომუშავე ორგანიზაციები იყენებენ, ძალადობის მსხვერპლთა გამოსავლენად და ძალადობის მომენტში მათი ემოციური და ფიზიკური მდგომარეობის დასადგენად.

Supra of her own, 2014, tablecloth #3, textile
 The tablecloth decorated with the entire questionnaire used by organizations fighting against gender-based violence in Georgia to identify the person as a victim and detect in what emotional and physical state she is in that very moment.

მზია საკვათსი სუფრა, 2014, სუფრა #1, ქსოვილი, 309 x 130 სმ
Supra of her own, 2014, tablecloth #1, textile, 309 x 130 cm

თიკო ქსოვრელი, საქართველო

ლაქები ქვეცნობიერში, 2016, კანაფი, შალი, ბამბა, 170 x 150 სმ

ადამიანები კომუნიკაციისას ხშირად აწყდებიან აზრთა შეუთავსებლობას. ურთიერთობა ზოგჯერ გაღიზიანებაში გადადის და დისკომფორტი იქმნება. წარმოქმნილი ემოციები, შთაბეჭდილებები და წყენა პიროვნების ქვეცნობიერში მუდმივ ლაქად რჩება.

TIKO QSOVRELI, GEORGIA

Spots in Subconscious, 2016, cannabis, wool, cotton, 170 x 150 cm

While communicating, people often run into opinion incompatibility. Relationships turn into irritation, which begets discomfort. This in its turn creates emotions, impressions, and offenses that settle in a person's subconscious and form a stigma.

თინათინ ცხადაძე, საქართველო

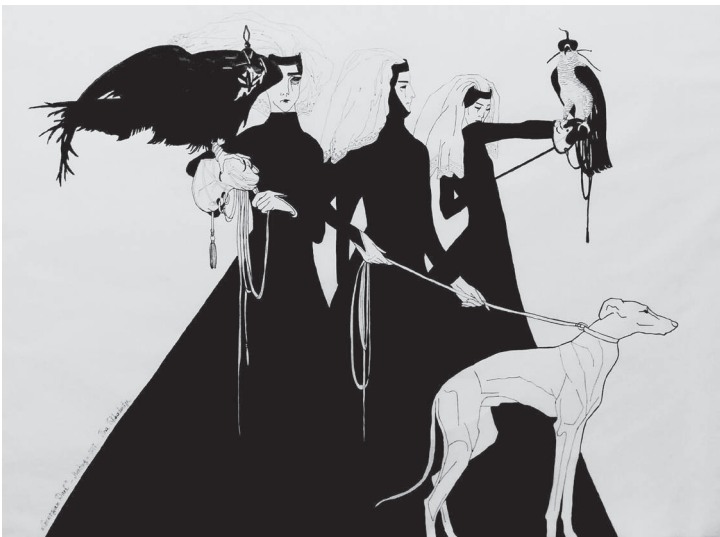
ქართული მუქი, 2017, ნახატების ირონიულ-გოტიკური სერია, შერეული მასალა პერგამენტზე, სხვადასხვა ზომა

გრაფიკული სერია პერგამენტზე „ქართული მუქი“ ჩემი ბოლოდროინდელი პროექტია. ესაა აბსტრაქტული ისტორიები ქართველ ქალებზე. ეს ისტორიები ბევრს გულისხმობენ, ამავე დროს არაფერს ამტკიცებენ. სერიაზე მუშაობისას ჩემს წარმოსახვაში ბევრი რამით ვითამაშე: მედეა, ჯადოქრობა, „დედაკაცობა“ და მასკულინური ფუნქციები, დახვეწილი ქართული არისტოკრატია, გლამურულობა, ქედმაღლობა, პირქუშობა და ა.შ. ამდენად, ზოგი ტიპაჟი განყენებული და პირობითია, ზოგი კონკრეტული. ნამუშევარში მაინტერესებდა ქართული ხასიათის მძიმე, დაფარული მხარეების კვლევა. სწორედ ამან განაპირობა ის, რომ სერია შავ-თეთრი, ლაკონური, პირქუში და ამავე დროს ელეგანტურია, ახასიათებს თავისებური იუმორი. ის პროვოკაციულია, მაგრამ კეთილგანწყობილი. ჩემთვის მნიშვნელოვანი იყო რომ სერიის გამომსახველობითი ენა თანამედროვე ყოფილიყო, ხოლო ვიზუალური ნიშნები – ტრადიციული.

TINATIN TSKHADADZE, GEORGIA

Georgian Dark, 2017, ironic-gothic series of drawings, mixed media on vellum, various sizes.

The graphic series on parchment, entitled “Georgian Dark”, is one of my latest projects. These are stories of Georgian women, stories which are abstract. They imply much, however they do not claim anything outright. While working on the series, many things drove in my imagination: Medea, witchcraft, “motherhood” and masculine functions, exquisite Georgian aristocracy, glamour, arrogance, gloom, and so on. Some characters are aloof and conditional, some are more specific. In the series, I was interested in researching the heavy and enclosed sides of a Georgian character, which is why the series is black and white, laconic, gloomy and elegant. It contains some of its own humor. The series is provocative but friendly. It was important for me to showcase the performative language of the series being modern, while the visual signs remained traditional.

ტუული მალა, ფინეთი

უილიამ კარდი, დიდი ბრიტანეთი

საღებავი-კვალი, 2016, პერფორმანსის ვიდეო, 05'11"/loop

პერფორმანსის ვიდეო სახელოსნოში მხატვრების მიერ დატოვებულ კვალს მიჰყვება. ვიყავით რეზიდენციაში, სადაც არავინ ხატავდა, თუმცა ის ფერწერაზე სამუშაოდ ადგილად იყო ჩაფიქრებული. რეზიდენციის მეპატრონეს ენატრებოდა დრო, როცა შემოქმედებითი პროცესი გაცილებით ხელშესახები და ხილული იყო. წარმოვიდგინე საღებავების სუნი და ტილოების გროვები, შევხედე ფოლკე რიკლანდის გამოსახულებებს, ვის სტუდიაშიც ვიყავით.

გავყევით სახელოსნოს სივრცეს, სადაც წარსული და აწმყო აირეკლებოდა – სხეული მიჰყვა საღებავის კვალს, კამერა სხეულს. სახელოსნოს სიჩუმეში ექვთ თითქოს აქ ადრე მომუშავე მხატვრებზე გაგონილ ამბებს იმეორებდა. მათი კვალი მატერიალური გახდა და სახელოსნოში დარჩენილ მახსოვრობას დაუკავშირდა.

TUULI MALLA, FINLAND

WILLIAM CARD, UK

Paint-Trace, 2016, video of the performance, 05'11"/loop

Saxnäs, Sápmi, Ricklundgården. Residency organized by NSU Circle 7 – Practicing Communities.

A performance video following traces left by painters in a studio.

We participated in a residency in which no one was painting although that is what the place was originally intended for. The host of the residency was longing for times when the process of the artists was more materially tangible and visible. I imagined the smells of paint and the accumulation of canvases, looked at images of Folke Ricklund whose studio we were in.

We followed the space that was calling from the past and the present – a body followed paint, the camera followed the body. Stories we had heard about those who worked in the studio echoed in silence and traces became a material for connecting with the painters' memories.

იონ ჰიუნსეობი, სამხრეთ კორეა
მუშაობის ხელოვნება, 2017, ვიდეო, 4'19"/loop

YOON HYUNSEOB, S.KOREA
The Art of Work, 2017, video, 4'19"/loop

ზაირა ნადირაშვილი, საქართველო
უშეთველობა, 2017, პერფორმანსი

კაცობრიობა ათასწლეულების მანძილზე იკვლევს მარტოობის პრობლემას. ვან გოგი თავის თავთან პირისპირ ყოფნას შემოქმედებით მელანქოლიას უწოდებდა. ეს მნიშვნელოვანი მდგომარეობა, საკუთარ ინდივიდუალობასთან და მაშასადამე სამყაროსთან სიახლოვე, ადამიანის სულიერ და ემოციურ მრავალფეროვნებას წარმოაჩენს.

ZAIRA NADIRASHVILI, GEORGIA
Serenity, 2017, performance

Humanity has spent millennia researching the problems of solitude. Van Gogh called for one to be with oneself, face-to-face with creative melancholy. This important state of being exposes a certain proximity to one's own individuality, along with the universe itself – therefore revealing the spiritual and emotional diversity of a human being.

მისაღები ოთახი III – IN SITU – თბილისის ისტორიის მუზეუმი

ლითონის ხანიდან, კავკასია კულტურული გადაკვეთების მრავალფეროვან გარემოდ ჩამოყალიბდა, სადაც ვაჭრობდნენ, იბრძოდნენ და ზოგჯერ, ძალაუფლების, დიდების, ახალი მიწების და იმპერიული ვნებები გამო, ერთმანეთსაც იპყრობდნენ. ამის მიზეზი, სტერეოტიპური მიზეზების გარდა, შესაძლოა ყოვლისმომცველი მუზა იყო. მუზა მუდმივი სტიმულია, ყურადღების ობიექტი და ქმედების მოტივაციაა. ის სიცოცხლის ელექსირია, ხელოვნება, რომელიც კავკასიაში ყველაფერში ჩანს: მთებში, ზღვაში, გამაახალგაზრდავებელ წყლებში, ბაღებში და რა თქმა უნდა, ღვინის, ჩაის, მუსიკის, აბრეშუმის, ოქროს და სხვა ყველანაირ თვალწარმატებელ ფორმაში.

პროექტის, „მისაღები ოთახი III“-ის სამუშაო სივრცე, საქართველოს ეროვნული მუზეუმი, იოსებ გრიშაშვილის სახელობის თბილისის ისტორიის მუზეუმი. გამოფენა ექსპერიმენტულია და ქართველი და საერთაშორისო მხატვრების ახალ ნამუშევრებს აჩვენებს იმის გასაგებად, თუ როგორ უკავშირდება ნამუშევარი საგამოფენო სივრცეს. თბილისის ისტორიის მუზეუმი 50 000 არქეოლოგიურ და ეთნოგრაფიულ ნიმუშს მოიცავს, რომლებიც ასახავენ თბილისის ისტორიას ძვ. წ. 4 ათასწლეულის ბოლოდან დღემდე. პროექტი თანამედროვე ხელოვნების პირველი ინტერვენციაა, უშუალოდ, თბილისის ისტორიის მუზეუმის საექსპოზიციო სივრცეში.

საქართველო თვითმყოფადი, ხელოვნების, მუსიკის, პოეზიის, მწერლობისა და რენვის მიწაა. დღევანდელ, ჰიპერ-კომუნიკაციების სამყაროში წარსული, მუზეუმები და ხელოვნება ახალი კავშირების ძიების და ახლებული ხედვის ასპარეზი ხდება. შემოქმედებით პროცესში მაცურებლის ჩართვით, „მისაღები ოთახი III“ მიზნად ისახავს ახალი იდეების კვლევას, იმის გასაგებად, თუ სად ვართ და როგორ ვცხოვრობთ.

გაბრიელ ედვარდ ადამსი
თბილისი 2017

პროექტის თანადაფინანსება: აშშ საელჩო თბილისში, თანამედროვე ხელოვნების ფონდი, ხელოვნების სწრაფი გრანტი და Frauenkulturbüro NRW e.V., Germany.

LIVING ROOM III – IN SITU – TBILISI HISTORY MUSEUM

Since the Iron Age the caucuses have been a diverse environment where cultures crossed, traded, fought, and at times conquered in the name of what they sought. Most often a desire for resources led the charge alongside a lust for power, glory, expansion, and empire. But let us deviate from the usual and stereotypical barbarian attributes often imposed upon from abroad, and focus on a larger element which may have given rise to all such actions of conquest throughout history: the all consuming power of the muse. This timeless stimulus captures the attention and gives motive for action, it is the elixir of life, the story of art, and can be found near the mountains, sea, rejuvenating waters, gardens, and of course within reach to wine, tea, music, silks, gold, and all forms ravishingly beauty.

With the muse in mind, the Ioseb Grishashvili Tbilisi Historical Museum, Georgian National Museum, comes into focus as the site and working grounds for the third edition of the contemporary art project Living Room, an experimental exhibition which brings an envoy of local and international artists into spaces to present new works in ways which aim to redefine and examine how we relate to artworks, and the spaces which contain them. Working in situ, artists will present new works in response to the museum. The Tbilisi Historical Museum houses over fifty thousand archaeological and ethnographic artifacts that reflect Tbilisi's history from the end of the 4 millennium BCE to the present day. To date the museum has never involved the working process of contemporary artists.

Georgia has always held a longstanding cohesiveness and sense of self. It was never just a peripheral zone or a strategic location, but a land centered in the arts, music, poetry, writing, and crafts. In today's hyper connected world the relevance of the past, of museums and art, and the places dedicated to preservation and even contemplation have come into question. Living Room III aims to reinvigorate such realms and open new perspectives for thinking about where we are and how we live in the present through both engagement and artistic practice.

Gabriel Edward Adams
Tbilisi 2017

Co-sponsored by The U.S. Embassy in Tbilisi, The Foundation for Contemporary Arts
Emergency Grant and Frauenkulturbüro NRW e.V., Germany.

ასტრიდ ბუში, გერმანია

ჩემი ნამუშევრები ადგილ-სპეციფიკურია. ყოველდღიური სამუშაო პროცესიდან აღებულ მასალებს სახელოსნოში ვაერთიანებ, შემდეგ ვუღებ ფოტოს და ციფრულად ვამუშავებ, რათა საგამოფენო სივრცესთან შევიდნენ დიალოგში. იმისთვის რომ ახლებურად წარმოჩინდნენ, ფოტოებს, დეკონსტრუქციული მეთოდებით (გაუცხოვება, ფრაგმენტაცია, რეკონტექსტუალიზაცია) არქიტექტურულ, ისტორიულ და გარემოზე მიმანიშნებელ მახასიათებლებს ვაშორებ. ჩემი ფოტოგრაფიები პოსტმოდერნისტული არქიტექტურული კოლაჟებია, სადაც ერთმანეთს სხვადასხვა ხარისხით განათებული საგნები და მასალები უთავსდება.

ASTRID BUSCH, GERMANY

My work is fundamentally site-specific. Materials taken from my daily working life are recombined in the studio, photographed and digitally manipulated, and constantly enter into dialogue with the exhibition space. I take up the architectural, historical and atmospheric qualities of a location and present them, with the help of deconstructive methods (alienation, fragmentation, recontextualization), in a new light. My photographic works function as postmodern architectural collages in which props and materials, illuminated to varying degrees, converge.

All copyright is by Astrid Busch.

Friendly support of Frauenkulturbüro NRW e.V.

ფერები თანხმდებიან სიბნელეში #02, 2017, ციფრული ანაბეჭდი ქსოვილზე, ფოტო კოლაჟი, ვიდეო პროექცია. ინსტალაციის ხედი Fotogalerie, ვენა ავსტრია.

All colors agree in the dark #02, 2017, digital print on fabric, photo collages on overhead projectors, video-projection. Installation view Fotogalerie Vienna, Austria

{ *ce n'est pas un désert, ni une forêt*, 2016, პიგმენტური ბეჭდვა, 40 x 56 სმ
ce n'est pas un désert, ni une forêt, 2016, archival pigment print, 40 x 56 cm

გაბრიელ ადამსი, აშშ/ახალი ზელანდია
 GABRIEL ADAMS, USA/NZ

აღმოსავლეთის ჯოჯოხეთი, 2017, 22 ნუთიანი დისკო, DJ, დისკოს ბურთები და განათება. თანამშრომლობა ოზდენ დემირთან. სტამბულის ჰაიდარფაშას რკინიგზის სადგური. ფოტო: გაბრიელ ადამსი

Orient inferno, 2017, 22m long disco with DJ, discoballs, and lighting.
 Collaboration Ozden Demir. Istanbul Haydarpasa Train Station.
 Photo by Gabriel Adams

პრანცეტო გამადიდებელ შუშაში, 2015, ვენეციური სანადირო ნავი, თანამშრომლობა Il Caicio და Punto Croce, ვენეცია, იტალია.

ფოტო: ჰანა ბუნი

Pranzetto, Through the Looking Glass, 2015, Venetian Hunting boat.

Collaboration with Il Caicio and Punto Croce, Venice, Italy.

Photo By Channa Boon

ჰეითერ ლიონი, აშშ

პროექტის თანადაფინანსება: თანამედროვე
ხელოვნების ფონდი, ხელოვნების სწრაფი გრანტი.

HEATHER LYON, USA

Co-sponsored by The Foundation for Contemporary
Arts Emergency Grant.

შეხვევა, 2017, ზონარი, ფერადი ფოტო
Wrap, 2017, flagging tape, color photograph

ფრაგმენტი, 2016, დანაწევრებული ქსოვილი, ინდიგო, 10.16 x 12.7 სმ
Fragment, 2016, pieced cloth, indigo, 10.16 x 12.7 cm

ჰაპლბერი ელინგი, აშშ

ბუს ტოტემი, თებერვალი, 2013, ყაისნადის ძაფი, მავთული, თაბაშირი, ხელით დახატული თვალეები, მამლის ბუმბული, 40.64 x 45.72 სმ
ფოტო: თანამშრომლობა ჯეი ელინგთან

HUCKLEBERRY ELLING, USA

Owl Totem, February, 2013, yarn, wire, plaster, hand painted eyes, rooster feathers, 40.64 x 45.72 cm
Image: collaboration with photographer Jay Elling.

მეგი მიილიერი, აშშ

სახლი, 2017, ინსტალაცია, შერეული მასალა, მიმდინარე ნამუშევარი

მეგი მიილიერის ნამუშევრები უნონადობასა და მიზიდულობას შორის რჩებიან და პრობლემებისგან გაქცევას და გაურკვევლობას იკვლევენ. ვიზუალური სტიმულით, მისი მიზანია, ეჭვქვეშ დააყენოს მაყურებლის წინასწარი, ფსიქოლოგიური კოდი, სხეულის ფიზიკური, ემოციური, კონცეპტუალური ცენტრის თაობაზე. მისი ნამუშევრები სულ უფრო მეტად ეხებიან ხილული გარემოს საზღვრებს და რეალურ სივრცეს. ფერწერის შესაქმენლად ის სამშენებლო მასალებს იყენებს და შინაგანსა და გარეგანს, ნაწილსა და მთლიანს შორის საზღვის ნაშლას ცდილობს.

MAGGIE MAILER, USA

Home, 2017, installation, mixed media, work in progress

Maggie Mailer lives, works, and paints in a state somewhere between levity and gravity, and hopes to understand the terrain between evading problems, and transcending them. Her aim as an artist is to disrupt the viewer's psychological code that decides what center in the body—physical, emotional, conceptual – will interpret a visual cue, and in the disruption, signal the ability to float. The works rely increasingly on themes of territoriality and claimed space. Invoking the construction materials of the painting process, Mailer's work suggests a dissolving boundary between inside and outside, between ideas, and parts of the self. The works include paintings, drawings, and assemblages of sheet-rock, texts, canvas, sandpaper, vellum, tape, and cloth.

მარიამ ნატროშვილი, დეტუ ჯინჩარაძე, საქართველო
შედეგების მუზეუმი, 2017, ინსტალაცია

ხელოვნების ნამუშევარი რაღაც სახის საყოველთაობას შეიძენს.
 პოლ ვალერი, 1928

ხელოვნება ციფრული რეპროდუქციის ეპოქაში ყველასათვის ხელმისაწვდომი გახდა. ხელოვნება ოფისებში, სუპერმარკეტებში, სამზარეულოებში შევიდა და მოგვცა სახელოვნებო ნიმუშების არა მხოლოდ ნახვის, არამედ ფლობის შესაძლებლობაც. მრავალგზის რეპროდუქცირება, ანთავისუფლებს ნამუშევარს ისტორიისა და ავტორიტარული „აურისგან“ (კლემენტ გრინბერგი), ხელმისაწვდომს ხდის ყველასათვის და ახალ შინაარსს სძენს მას. ჭოკონდა ჭიჭამე, ვან გოგი ჩანთაზე, ჰირსტი საფულეზე, ფიროსმანი მაგნიტზე.

„შედეგების მუზეუმი“ თბილისის სამზარეულოების ხელოვნებას გამოფენს – ადამიანების პირად მუზეუმებში დაცულ შედეგებს. ესაა ხელოვნების ნამუშევრები, რომელიც, უკვე აღიარებული ფასეულობის გარდა, ინდივიდუალურ მესხიერებას ატარებს. პირად მუზეუმში ასლი ორიგინალია.

„შედეგების“ ერთ სივრცეში თავმოყრა, ეხმაურება თბილისის ისტორიის მუზეუმში გამოფენილი არტეფაქტების კონტექსტს, პროექტის „მისაღები ოთახი III“ თემას და კომენტარია ეროვნული გალერეის მიმდინარე გამოფენაზე, სადაც კარავაჯოს ორიგინალური ნამუშევრების ციფრული რეპროდუქციების სერია ლაითბოქსებშია წარმოდგენილი.

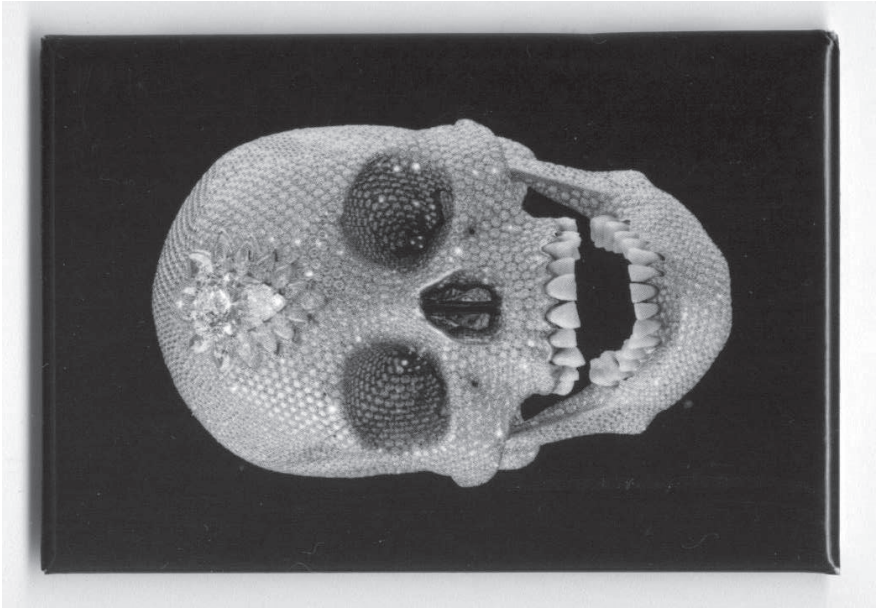
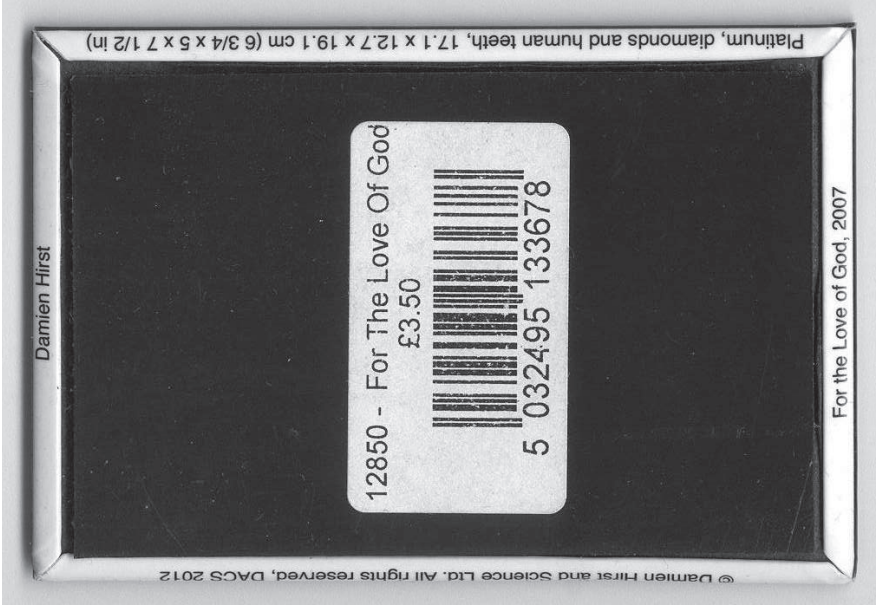
MARIAM NATROSHVILI, DETU JINCHARADZE, GEORGIA
Museum of Masterpieces, 2017, installation

Works of art will acquire a kind of ubiquity.
 Paul Valéry, 1928

In the age of digital reproduction, art is available to everyone. Art entered offices, supermarkets, kitchens, and gives us the opportunity to not only to see them but also to own them. Gioconda on tea mugs, Van Gogh on bags, Hirst on wallets, Pirosmanni on fridge magnets. The multiple reproductions liberates the work of art from history and their authoritarian “aura” (Clement Greenberg). It makes them accessible for everybody and it gives them new content.

The Museum of Masterpieces exhibits the art from Tbilisi kitchens – masterpieces that are protected in people’s private museums. These are the works of art, which, apart from the already recognized value, hold individual memory. A copy in the private museum becomes an original.

Gathering the “masterpieces” is a visual response to the context of works in the Tbilisi History Museum, the theme of the project Living Room III, and a comment on the Caravaggio show currently on view at the Dimitri Shevardnadze National Gallery which has presented as series of light boxes, which are digital reproductions, of Caravaggio’s works as pure art.

ნატო ერისთავი, საქართველო

ქოთნები ქოთნებს შორის, 2017, ინსტალაცია

ნამუშევარი გასული საუკუნეების ტრადიციული კერამიკული ქოთნების სივრცეში, მათ მიერ ინსპირირებული თანამედროვე ქოთნების ინტერვენციაა. ესაა უნიკალური შესაძლებლობა მუზეუმის ექსპონატებისა და თანამედროვე კერამიკული ობიექტებისთვის, თავიანთი ხასიათის, გრძნობის და დამოკიდებულების მიუხედავად, გამართონ დიალოგი, შექმნან ერთიანი კომპოზიცია და გამოიფინონ ერთად დროსა და სივრცეში.

NATO ERISTAVI, GEORGIA

Pots Among Pots, 2017, installation

Nato Eristavi's work in the Tbilisi History museum is an intervention of modern clay work placed among the traditional Georgian ceramics of the past centuries. Her intervention within a display cabinet seeks to open a dialogue about modern craft and its relationship to local history.

ბახევა/დარღვევა: ფარული პროცესი

აბრეშუმის სახელმწიფო მუზეუმის ინტერვენცია თბილისის ისტორიის მუზეუმში

ფარული პროცესი

აბრეშუმის სახელმწიფო მუზეუმი თანამედროვე ხელოვნების საერთაშორისო გამოფენის – არტისტერიუმის 2017 წლის პროგრამას უერთდება ექსპოზიციით „ფარული პროცესი“.

თანადროული სამყაროს დინამიკა და თანამედროვე ხელოვნების განვითარება გასული საუკუნის ბოლო ათწლეულიდან დღევანდლობამდე დაჩქარებულ ტემპში მიმდინარეობს. ჯერ კიდევ XX საუკუნეში დაწყებული ხელოვნების მიმდინარეობებს შორის საზღვრების ნაშლა, დღეს მულტიდისკურსულ, გლობალურ და გამოწვევებით აღსავსე პროცესად გარდაიქმნა. ამ მოვლენების, ცვალებადი რიტმის და მრავალშრიანი გარემო ფაქტორების ზეგავლენით, თავად მუზეუმის ცნება ფუნქციურ და იდეურ ცვლილებებს განიცდის. სამუზეუმო ცხოვრების განუყოფელი დევიზი – „შენახვა და გადაცემა“, მუდმივობასა და წარმავლობას შორის ბალანსის ძიების გზით, თანამედროვეობის პულისს გამზიარებელი გახდა.

აბრეშუმის მუზეუმი ამ მოვლენებზე ფოკუსირებით, მუზეუმის, როგორც ცოცხალი ორგანიზმის იდეას, საკუთარი სპეციფიკის, კოლექციებისა და თემატიკის ინტერპრეტაციის ფონზე წარმოაჩენს.

- რა არის ის მესხიერების კოდი, რომელიც აბრეშუმის მუზეუმის 130 წლიანი ისტორიის მანძილზე, მის იდენტობას განსაზღვრავს?
- როგორ ვითარდება ეს პროცესი დღეს, როგორია შინაგანი დინება საგნებს, მოვლენებს და იდეებს შორის?

ამ კითხვებზე პასუხის გასაცემად თბილისის ისტორიის მუზეუმის საგამოფენო სივრცეში რეკონსტრუირებული ფარული პროცესი, აბრეშუმის მუზეუმის ალტერნატიული რეალობა და მუზეუმის ფარულ, უხილავ, დროის, სივრცისა და საგნის მიღმა არსებულ მდგომარეობებს აკავშირებს.

აბრეშუმის მუზეუმის ვიზუალური კვლევები მაღალტექნოლოგიური სიახლეების, ჟაკარდული ქსოვის, პიქსელის დანაწევრებული სტრუქტურის, ძაფის ბოჭკოვანი მატერიის, თავად ქსოვის არქტიპული და ამავდროულად ინოვაციური თვისებების გამოვლენას ისახავს მიზნად.

აბრეშუმში საკუთარ თავში დაფარულ, ბუნებაში მიმდინარე ციკლურობას მოიცავს, რაც ფარული პროცესის ექსპოზიციამში ხელოვნების გემტალტურ აღქმას უკავშირდება და ამავდროულად, GesamtKunstwerk-ის კონცეფციის – ხელოვნების მთლიანობისა და უნივერსალურობის იდეას ეხმიანება.

მარიამ შერგელაშვილი

ხელოვნებათმცოდნე, აბრეშუმის მუზეუმის საგამოფენო საქმიანობის კურატორი

RAVEL/UNRAVEL: HIDDEN PROCESS THE STATE SILK MUSEUM'S INTERVENTION IN THE TBILISI HISTORY MUSEUM

HIDDEN PROCESS

The State Silk Museum's contribution to the Artisterium's 2017 program is an installation entitled, "Hidden Process".

The dynamic lifestyle of our modern world--and the formation of contemporary art today – continues to evolve at an accelerated pace, particularly in the last few decades. Although boundary-breaking between art genres and styles has been happening since the beginning of the twentieth century, today it has become a multi-discursive, global, and diverse process filled with challenges. The State Silk Museum's foundational motto, "Preserve and Share," points to our institutional desire to search for a balance between permanence and temporality, and we aim to do this in a way that captures and reflects the pulse of contemporary life! At The State Silk Museum, we foster a dynamic dialogue about these issues, and believe that a museum should be understood as a live organism, expressed through the way we interpret our unique and thematically diverse collection. We ask:

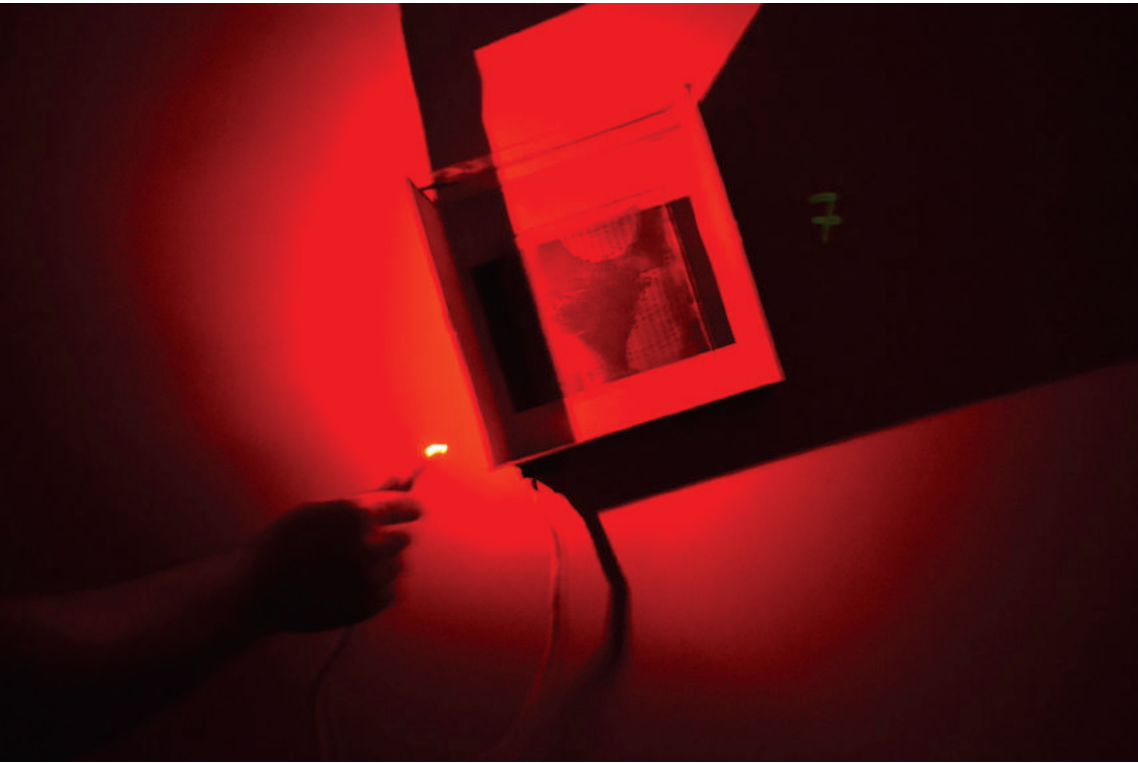
- What is this memory code that defines The Silk Museum's identity during its 130 year old existence?
- How do we develop curatorial processes and programs that extend beyond objects, facts and ideas?

In response to these questions, we have reconstructed The Silk Museum's intangible goals and hidden processes through an alternative, imaginary installation of our museum within Tbilisi History Museum's temporary exhibition space. Contemporary photographs, recent textile projects, as well as selected objects from the permanent collection, show that the life of our museum is intimately linked to art making. With this approach, The State Silk Museum reveals the invisible spirit of our institution that extends beyond time, space and objects. We have always embraced and displayed the invention of new technologies, and continue to do so by considering the aesthetic implications of the digital structure of pixels. We dynamically experiment with Jacquard weaving, the tactile material of fiber, and direct weaving processes. All of these activities are archetypal and innovative phenomena that characterize the visual research happening regularly at The State Silk Museum.

Silk itself is a seductive, charismatic material. It embodies the cyclical processes of nature, which is metaphorically connected to the current exhibition concept. Silk, like our Artisterium installation, invites Gestalt perception: art as well as natural systems and their properties should be viewed as wholes, not only as collections of parts. Hidden Process also manifests the concept of a Gessamtkunstwerk – a "total work of art" that is all-embracing, universal, and whole!

Mariam Shergelashvili
Art historian, State Silk Museum Exhibition Curator

აბრეშუმის სახელმწიფო მუზეუმის სახელოვნებო პროექტის,
„არტ-ინტერვენცია“, 2016-17, ფოტო დოკუმენტაცია.
ფოტო: ნინო წითურიშვილი

Photo documentation of contemporary art project
“Art Intervention”, 2016-17.
Photo by Nino Tsiturishvili

გზავნილი 130 წლის შემდეგ

1887-2017 აბრეშუმის მუზეუმის დაარსებიდან 130 წელი!

დამაარსებელი – ნიკოლაი შავროვი; არქიტექტორი – ალექსანდრე შიმკევიჩი ფოტომასალა და დოკუმენტაცია – კონსტანტინე ზანისი და ვ. ივანოვი.

130 წელი დროის უწყვეტ დინებაში, პერსონები, ექსპონატები, წიგნები, დოკუმენტაცია, ცოდნა ერთმანეთს ავსებდა და ქმნიდა უნიკალურ ისტორიას.

შავროვის სამუშაო მაგიდა; ზანისის ფოტოკოლექცია; როტშილდის პეპელა; გეიცის ალბომი; მენდელევიჩის ლამპა; მიხინას სადგისი; რ.კლაუბერის მაქმანი;

რჩეული ექსპონატები ლეგენდად ქცეული 61 ქვეყნიდან – ცხადი და უხილავი კავშირების, ასოციაციების, ინსპირაციების სათავე და ვირტუალური მოგზაურობის საწყისი ისტორიულ აბრეშუმის გზაზე.

ექსპონატების წარმომავლობა... აღწერილობა... სახეობათა კლასიფიკაცია... კოლექცია...

დროსთან ჭიდილი/ წარმავლობა – ვერგადარჩენილი, გამქრალი პეპლების ჩამონათვალში ირეკლება!

დროზე გამარჯვება / მუდმივობა – მინის ნეგატივები – ფირზე აღბეჭდილი ფოტომამბებია!

დროის დინება – მწვანე ალბომში მოთხრობილი ისტორია – ვებ-გვერდი XIX საუკუნიდან, ჟაკარდის მუყაოს ფირფიტები – საქსოვი დაზგისთვის პერფორირებული პროგრამა – კომპიუტერის წინაპარი!

თავად დრო – უწყვეტი ძაფი მიმართული მომავლისკენ...

2007-2017 – აბრეშუმის მუზეუმის წარსულისა და მომავლის დამაკავშირებელი 10 წელი და ნაბიჯი თანამედროვე სიცოცხლით სავსე მუზეუმისკენ.

დღევანდებობა – წარსულის ინტერპრეტირება, გადააზრება, ზოგჯერ ციფრულ ენაზე საუბარი, ზოგჯერ კი ამბროტიკით, ოღონდ ახალი სახეებითა და ხელებით. წამიერად დაჭერილი ჯერ არავისთან გაზიარებული კადრები მომავალში ლეგენდარულ ექსპონატად ქცევის დიდი პერსპექტივით.

10 წელი – მუზეუმი იკვლევს, ქმნის, ინვესს, ატანს, იღებს, ცვლის, ყიდულობს, ყიდის, ასწავლის, სწავლობს...

მასალა ამოუწურავია და შთაგონებაც უკიდევანო...

130 წლის მუზეუმი თავისთავში მიმდინარე თანამედროვე პროცესებს ღია და დამიჯრულ გზავნილებად გარდაქმნის და წარმოაჩენს არტისტერიუმის X საიუბილეო გამოფენაზე.

ნინო კუპრავა

აბრეშუმის სახელმწიფო მუზეუმის დირექტორი (არტისტერიუმის ფარგლებში აბრეშუმის მუზეუმის ინტერვენციის პროექტის თანაკურატორი)

THE MESSAGE AFTER 130 YEARS

1887-2017 – 130 years of founding The Silk Museum!

Founder –Nikolay Shavrov; Architect – Alexander Szymkiewicz;

Photo material and documentation – Konstantin Zanis, V. Ivanov;

130 years of flowing in the continuous time – when people, objects, books, documentation and knowledge were refilling each other to create the unique history!

The Shavrov working table of; The Zanis photo-collection; The Rothschild butterfly; The Seitz album; The Mendelevitch lamp; Mikhina's awl; Laces of R. Klauber;

Special objects from 61 legendary countries – as a basis for evident and obscure connections, associations, inspirations, and as a source for the virtual journey on the historical Silk Route.

Origin of objects... Description...Classification of spaces...Collection...

Struggle with time/ temporality is reflected in an enumeration of perished, disappeared butterflies!

Victory of time/ permanence is expressed on glass negatives – like film photo-stories!

Flowing in time – stories from the green album as the XIX-century website, jacquard carton cards – the perforated program for weaving machine as an ancestor of a computer!

The time itself – an uninterrupted thread towards Future!

2007-2017 – 10 years of connection from past to present, as an important step for functioning of the contemporary, dynamic museum!

The presence – an interpretation of past, reanalyze, sometimes conversations with digital language, sometimes with ambrotypes ... new hands and new faces... unknown shots of fleeting moments, with the perspective of transforming into legendary objects.

10 years – museum in the process of researching, creating, inviting, giving, accepting, changing, buying, selling, teaching, studying....

Our material is unexhausted and inspirations are infinite!

The 130-year old museum transforms its ongoing processes into open and encrypted messages on the 10th anniversary of ARTISTERIUM.

Nino Kuprava

State Silk Museum Director (Co-Curator of the Silk Museum's intervention within Artisterium)

აბრეშუმის მუზეუმის მუდმივი საგამოფენო სივრცე, გამოფენიდან „ღამის ინტერვენცია“, 2016
 ფოტო: ნინო წითურიშვილი

State Silk Museum's permanent display, from the exhibition: «Night Intervention», 2016
 Photo by Nino Tsiturishvili

ანარეკლი, 2016, აბრეშუმის სახელმწიფო მუზეუმი
 ფოტო: ნინო წითურიშვილი
Reflection, 2016, State Silk Museum
 Photo by Nino Tsiturishvili

ბახევა/დარღვევა

„ბახევა/დარღვევა“ სიტყვებს, ტექსტილის ბოჭკოებს და ადამიანის სხეულს შორის დინამიური და ინტიმური ურთიერთობის ძიებას გულისხმობს. ხუთი ცნობილი მხატვრის: იენ ბერვინის, აზიზ + კუჩერის, ელანა ჰერცოვის და ადონის ვოლანაკისის ნამუშევრები პირად ისტორიებს, ახალ და ძველ ტექნოლოგიებს და ტექსტილის ისტორიებს იკვლევენ. მე-10 არტისტერიუმზე, მათი ნამუშევრები დიალოგია თბილისის აბრეშუმის სახელმწიფო მუზეუმის ობიექტებთან, ისტორიასა და სახელოვნებო პროექტებთან. ბოჭკოვანი მასალების არამატერიალური მოგონებები, ვიზუალური ნიმუშები, ხმა, პერფორმანსი და პოეზია გვიჩვენებს, თუ რატომ არის აუცილებელი ცოდნის ტაქტილური, მულტი-სენსორული და „განსხეულებული“ ფორმები სიჩქარით შეპყრობილ, ეკრან-დომინირებულ და მზარდად საშიში ნაციონალისტური ეპოქის რე-ჰუმანიზირებისთვის.

იენ ბერვინის პროექტი – „Silk Poem“ (აბრეშუმის პოეზია) აბრეშუმის კულტურულ, სამეცნიერო, ენობრივ და ფიზიკურ მხარეებს წარმოაჩენს. აბრეშუმის წარმოების ისტორიის შესწავლის სურვილმა მხატვარი თბილისში, აბრეშუმის სახელმწიფო მუზეუმში მიიყვანა, ამოგზაურა აზიაში, ევროპასა და ახლო აღმოსავლეთში. მასაჩუსეტის ტაფტის უნივერსიტეტის აბრეშუმის ლაბორატორიის მეცნიერებთან მოწინავე კვლევაზე მუშაობისას, ის გაეცნო თხევადი აბრეშუმის ბიოსენსორების ახალ ტექნოლოგიას, რომელიც ადამიანის სხეულში შეყვანისას სხეულის ქიმიურ მდგომარეობას ავლენს. ნაწილობრივ ბეჭდვით ბიოსენსორის ზედაპირი იღებს და გადასცემს ბიო-სამედიცინო მონაცემებს. მეცნიერებთან მუშაობისას ბერვინმა შეძლო თავისი „აბრეშუმის პოეზიის“ თხევადი აბრეშუმის ფირზე გადატანა. ლექსი დაწერილია აბრეშუმის ჭიის მოძრაობის მიხედვით, როდესაც ჭია საკუთარი ცხოვრების ციკლს, ტრანსფორმაციას და მოკვდავობას მიჰყვება. ლექსის სქემა იმიტირებს აბრეშუმის ჭიის წინ და უკან მოძრაობას, როდესაც ის აბრეშუმის ჭურს ართავს და აბრეშუმის ექსპანიზიონ დენ-ის სტრუქტურას აშენებს. თუ მომავალში აბრეშუმს სხეულის განკურნებისთვის გამოვიყენებთ, რატომ არ შეიძლება პოეზიის მისადაგება მისი ძაფებისადმი, რომელიც ასეთი უნიკალური და მნიშვნელოვანია? ბერვინის პროექტი იმაზეა, თუ როგორ შეუძლია ტექსტილის ახალ ტექნოლოგიებს, პოეზიასა და არაადამიანური სამყაროს ცნობიერებას, აღადგინოს პიროვნების კარგად ყოფნის განცდა. იგი გვახსენებს, რომ საკუთარი ბუნებრივი რითმისა და სასიცოცხლო ციკლის გასაგებად, უფრო მცირე მასშტაბებში ხედავს უნდა ვისწავლოთ.

აზიზ + კუჩერი 20 წელზე მეტია ერთად ცხოვრობენ და მუშაობენ. მხატვრები პოლიტიკურად დაპირისპირებულ, ახლო აღმოსავლეთის ქვეყნებიდან არიან, კულტურული და ოჯახური ფსევდობით (ანტონ აზიზ ლიბანელია, ხოლო სემი კუჩერი ებრაელი). მათი უახლესი პროექტები მიზნად ისახავს არაბულ/ებრაულ კონფლიქტის ზონაში წარმოქმნილი ძალადობრივი იმიჯების თარგმნას. როგორ გავიზაროთ ფეთქებადი და ალოგიკური სცენები, რომლებიც

გლობალურ მედიაში ყოველდღიურად ვრცელდება? ნიუ იორკის ხელოვნების მეტროპოლიტენ მუზეუმში ტრადიციული ევროპული ქსოვილების გამოფენების ნახვისას, ზუსტად იმ დროს, როდესაც თანამედროვე მსოფლიოს პოლიტიკური და ეკონომიკური სტრუქტურები პირველად კონსოლიდირდა, მათ დინახეს, რომ ბრწყინვალე ქსოვილები ძალაუფლების და პროპაგანდისტული ინსტრუმენტების ემბლემებია. მხატვრებმა ჟაკარდის საქსოვ დაზღვეა მიმართეს (გამოგონებულია 1804 წელს და აღიარებულია, როგორც პირველი კომპიუტერი), რათა კომპლექსური ფოტოგრაფიული იმიჯები Photoshop-ის გამოყენებით გარდაექმნათ.

“Some People” (ვიდაც ადამიანები) დამზადებულია ოკლენდში, კალიფორნიაში, Magnolia Editions გამოცემასთან და ბელგიელ მქსოველებთან თანამშრომლობით. იგი ასახავს ჩვენს ამჟამინდელ პარადოქსულ და გაურკვეველ მდგომარეობას: ნაქსოვი ტექსტურები და ტექსტილის რთული ორნამენტები ხელახლა გვაგრძნობინებს კონფლიქტის ადამიანურ განზომილებას. ეფექტი შემზარავია და ერთდროულად, ნაცნობიცა და უცნობიც.

ელანა ჰერცოგი, ეფემერულობის, ენტროპიის, სიამოვნებისა და ტკივილის საკვლევად ხალიჩების, საბნების და სხვა ქსოვილების დეკონსტრუქციას და რეკონსტრუქციას ახდენს. კულტურისა და ტექნოლოგიების გლობალურ მიგრაციაზე ორიენტირებული, ის ადამიანების და მასალების გადაადგილდებას იკვლევს და მათ გავლენას კერძო და ინსტიტუციონალურ გარემოზე. მოგზაურობისას ის აგროვებს ძველ და ახალ ქსოვილებს ყოველდღიური ცხოვრებიდან: ნივთებს, რომლებსაც ისტორია გააჩნიათ, მიუთითებენ დროზე, მოძრაობასა და გამარჯვებებზე. მასალები სკულპტურულ ინსტალაციებს ქმნიან, სადაც ნივთების ვიზუალური და დინამიური ერთობლიობის ახლებური ნაკითხვაა შესაძლებელი. თბილისში, ჰერცოგი მუშაობდა ადგილობრივ მხატვრებთან, რეგიონში ტექსტილის ტრადიციების და უნიკალური გეომეტრიული ნიმუშების შესასწავლად, რომელიც არქიტექტურაშიც შეინიშნება. არტისტერიუმზე, მისი ადგილ-სპეციფიკური ინსტალაცია თბილისის ისტორიის მუზეუმზეა ფოკუსირებული, ერთ დროს აქტიურ ქარვასლაზე, სადაც ქსოვილით მოვაჭრეები ირეოდნენ. ნამუშევარი საგამოფენო დარბაზში ხის იატაკის ორნამენტის განსხვავებულ გეომეტრიას იკვლევს და ავლენს სტრუქტურას, რომელიც დარბაზის შეკეთების შემდეგ შეიცვალა. გახვევა/დარღვევა არა მხოლოდ მის მიერ რეკონსტრუირებულ ფარდაგებსა და ქსოვილებში ჩანს, არამედ იატაკზეც, რომელზეც ვდგავართ.

ადონის ვოლანაკისი ბერძენი ტექსტილის ხელოვანების ოჯახში გაიზარდა: ბებიამისი მქსოველი იყო, ხოლო დედა საქორწილო ტანსაცმლის მკერავი. ადრეულ ასაკში ის ხელნაკეთი ტექსტილით და მოთხრობებით დაინტერესდა, რომლებიც თაობებს გადაეცემა. საბერძნეთის კიკლადის კუნძულ ტინოსში მქსოველთა სკოლის 2017 წლის ხელოვანთა რეზიდენციაში ვოლანაკისმა დაინახა რომ სკოლა მოსახლეობისა და ტურისტებისთვის, ადგილობრივი

შეკრების ადგილია. სკოლა ღვთისმშობლის ეკლესიის გზაზე მდებარეობს და კომპიუტერის „დედაპლატის“ მსგავსად, ურბანული სისტემის კომპონენტებს შორის კომუნიკაციას ქმნის. „დედაპლატის სერიაში“, ვოლანაკისი სკოლის საქსოვი დაზგების ხმებს და მოძრაობას იჭერს. მათე არტისტერიუმის გახსნამ ეს ასრულებს „პენელოპა 02“-ს, აბრეშუმის მუზეუმის საქსოვ დაზგაზე, ინვევს მაყურებელს საქორწინო კაბების დასახევადა, რათა ნახევებიდან ერთობლივი ხალიჩა შეიქმნას. მისი პერფორმანსი პენელოპას მითს გვახსენებს, ოდისევსის ერთგულ და იღუმალ მეუღლეს, რომელიც დაზგაზე ქსოვით მოტრფიალევებს იმორებდა – ღამით საიდუმლოდ არღვევდა დღე მოქსოვილს, რათა ქსოვა არასდროს დასრულებულიყო და ნაქსოვი უცვლელი დარჩენილიყო.

ლიდია მეთიუ, კურატორი

პროექტის თანადაფინანსება: ნიუ იორკის პარსონსის ახალი დიზაინის სკოლა, აშშ საელჩო საქართველოში და თანამედროვე ხელოვნების ფონდი, ხელოვნების სწრაფი გრანტი.

RAVEL/UNRAVEL

Ravel/Unravelexplores the dynamic and intimate relationship between words, textile fibers and the human body. It highlights the work of five prominent artists/collaborative teams: Jen Bervin, Aziz + Cucher, Elana Herzog, and Adonis Volanakis, whose work investigates how personal stories, new and old technologies and textile histories are intimately intertwined. For Artisterium 10, their projects are placed in dialogue with the objects, histories and artistic projects of Tbilisi’s remarkable State Silk Museum. Fusing fiber materials with immaterial memories, visual patterns, sound, performance and poetry, these artists’ creative processes demonstrate why haptic, multi-sensory and “embodied” forms of knowledge are essential to re-humanizing an otherwise speed-obsessed, screen-dominated and increasingly dangerous nationalistic age.

Jen Bervin’s “Silk Poem” project explores the cultural, scientific linguistic and physical complexities of silk. Her research on the history of silk production took her to The State Silk Museum in Tbilisi, as well as to Asia, Europe and the Middle East. Working with scientists at Tufts University’s Silk Laboratory’s cutting edge research on liquid silk in Boston, Massachusetts, she learned about the new technology of liquid silk biosensors that detect chemical levels when inserted into the human body. Printed at a nanoscale, the biosensor’s surface receives and transfers bio-medical data. Working alongside the scientists, Bervin was able to print her “Silk Poem” onto the liquid silk film. Written from the point of view of a silk worm who is pondering its life cycle, transformation and mortality, the poem’s layout mimics the silk worm’s back-and-forth head motions as it spins its silk cocoon, as well as silk’s six character DNA structure. If the future promises to use silk to help our bodies

heal, why not embed those strands with poetry that is unique and meaningful? Bervin's project suggests how new textile technologies, poetics and a heightened consciousness of the non-human world may actually help restore an individual's well being. She reminds us that, to understand our own natural rhythms and lifecycle, we must learn to see on a smaller scale.

Aziz + Cucher are a collaborative duo who have been living and working together for over twenty years. With cultural and familial roots in politically opposing Middle Eastern countries (Anthony Aziz from Lebanon and Sammy Cucher from Israel), their recent projects aim to translate the barrage of violent images emerging from the Arab/Jewish conflict zone. How do we begin to make sense of the explosive and illogical scenes that the global media circulates daily? Inspired by traditional European tapestry exhibitions at the Metropolitan Museum of Art in New York, they recognized that these magnificent textiles once functioned as emblems of power and propaganda instruments at precisely the time when the Modern world's political and economic structures were first being consolidated. The artists turned to the Jacquard loom – invented in 1804 and acknowledged as the first computer – to re-craft the complex photographic images that they compose using Photoshop computer software. "Some People," produced in collaboration with Magnolia Editions in Oakland, California and master weavers in Belgium, reflects our current state of paradox and uncertainty: its woven textures and intricate textile patterns re-sensitize us to the human dimension of the conflict. The effect is uncanny, both familiar and unfamiliar at once.

Elana Herzog deconstructs and reconstructs carpets, blankets and other woven textiles to consider aspects of ephemerality, entropy, pleasure and pain. Focused on global migrations of culture and technology, she researches the ways people and materials relocate, transforming domestic and institutional environments over time. Wherever she travels, she collects old and new textile materials gleaned from daily life: stuff that carries stories, marks time, charts navigations and conquests. These charged materials form the basis of sculptural installations, where she translates them into visually dynamic mash-ups that are open to multiple readings. In Tbilisi, Herzog has been working with local artists to research the region's textile traditions, as well as the unique geometric patterning that is ubiquitous in its architecture. Her site-specific installation for Artisterium focuses on the Tbilisi History Museum itself, once an active caravanserai where textile merchants traded their goods. The work calls attention to two converging wooden floor patterns in the exhibition hall, revealing where previous structures have recently been torn down and others seamlessly erected. The raveling/ unraveling in this case can be witnessed not only in her reconfigured rugs and fabric patterns, but also evidenced on the morphing ground that we stand on.

Adonis Volanakis grew up in a family of Greek textile artists: his grandmother was a weaver, his mother a wedding dressmaker. From an early age, he became

interested in handmade textile skills and stories that are fervently passed down within a community of women through the generations. As a 2017 artist-in-residence at the Weaving School on the Cycladic Greek island of Tinos, Volanakis recognized that the school functioned as a local meeting hub for residents and tourists, located on the path towards the iconic Church of the Virgin Mary. Like the “motherboard” of a computer, the space held and facilitated communication between crucial components of an urban system. It held the potential to create new work and provided “plug-ins” for other mechanisms and external parties to connect. In “Motherboard Series”, Volanakis captured the sounds and motions of the Weaving School’s looms in his video/sound installation. During Artisterium 10’s opening, he will perform “Penelope 02” on The Silk Museum’s loom, inviting audience participants to rip apart inverted wedding dresses, transforming them into strips of cloth to collectively produce a rag rug. This performative action recalls the myth of Penelope, Odysseus’ loyal and cunning wife, who fended off suitors by weaving on her loom—secretly unraveling her work nightly so that her work could never be completed and her integrity could remain intact.

Lydia Matthews, Curator

Co-sponsored by Parsons School of Design/The New School, The U.S. Embassy in Tbilisi, and The Foundation for Contemporary Arts Emergency Grant.

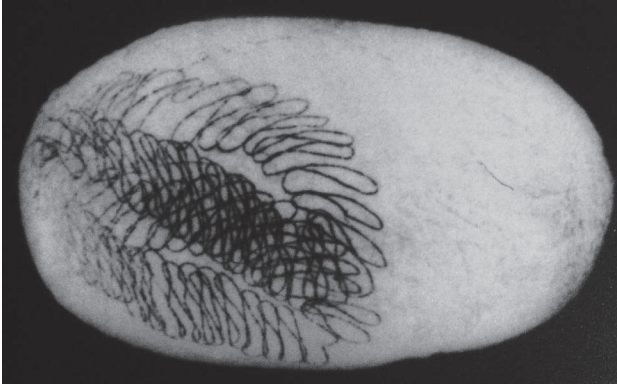
აზიზი + კუჩერი, აშშ

ვილაც ადამიანები, 2014, ბამბის და შალის ვაკარდული გობელენი, 182 x 309 სმ

Gazelli Art House-ის საკუთრება, ლონდონი და Magnolia Editions, ოკლენდი, კალიფორნია, აშშ
AZIZ + CUCHER, USA

Some People, 2014, Cotton and Wool Jacquard Tapestry, 182cm x 309 cm

Courtesy of Gazelli Art House, London and Magnolia Editions, Oakland, CA (USA)

ენ ბერვინი, აშშ
აბრეშუმის პოემები,
 2017, დეტალი,
 პარკი აბრეშუმის
 ტის ქსოვის
 ნიმუშით
 JEN BERVIN, USA
Silk Poems, 2017,
 detail of cocoon with
 silkworm's spinning
 pattern

ელანა ჰერცოგი, აშშ
უსათაურო, 2017,
 შერეული მედია
 ქსოვილზე, დეტალი
 ELANA HERZOG, USA
Untitled, 2017, mixed
 media textile, detail

ადონის ვოლანაკისი,
 საბერძნეთი
*დედა პლატის
 სერიები*, 2017, ვიდეო
 ADONIS VOLANAKIS,
 GREECE
Motherboard Series,
 2017, Video

#

ARTISTERIUM

10

გ. ლეონიძის
სახ. ქართული
ლიტერატურის
სახელმწიფო
მუზეუმი

G. Leonidze
State Museum
of Georgian
Literature

პირისპირ

ანა ძიაფშივა, საპარტოვლო
 დარია კოლცოვა, უკრაინა
 ვახტანგ კრავცოვა, რუსეთი
 დენიზ სან ლევი, თურქეთი
 ელნურ ბაბაევი, აზერბაიჯანი
 მკრტირ ტონოიანი, სომხეთი

კურატორი: მამდა გურული

საგამოფენო პროექტის, «პირისპირ» ინსპირაცია, სამხრეთ კავკასიის ე.წ. «გაყინული» და აქტიური კონფლიქტებია. თბილისი ერთადერთი ქალაქია კავკასიაში, სადაც შესაძლებელია, ქართველმა, სომეხმა, თურქმა, აზერბაიჯანელმა, რუსმა და უკრაინელმა მხატვარმა საერთო გამოფენაში მიიღოს მონაწილეობა. მართალია თურქეთი და უკრაინა გეოგრაფიულად სამხრეთ კავკასიას არ მიეკუთვნება, მაგრამ გეოპოლიტიკური რეალობიდან გამომდინარე, მათი დამოკიდებულება რეგიონის სხვა ქვეყნების მიმართ, საქართველოსთვის ძლიერ მნიშვნელოვანია.

ვითარება კავკასიაში ფართოდ შექცევა პოლიტიკოსების გამოსვლებში, მედიაში და ა.შ. მაგრამ იშვიათად, ან თითქმის არასდროს ხელოვნებაში.

გამოფენა «პირისპირ» იკვლევს თანადროული კონფლიქტური სიტუაციების მიმართ რეგიონში მცხოვრების მხატვრების დამოკიდებულებას, მათ ქვეყნებს შორის არსებულ დაძაბულ ვითარებაზე, ამ ურთიერთობების ისტორიაზე, კონფლიქტების გადაჭრის შესაძლო, თუნდაც უტოპიურ გზებზე და იმ ფაქტზე, რომ არსებული ვითარება, არ ექვემდებარება გეოგრაფიულ ცვალებადობას.

გამოფენა «პირისპირ» ეხება არა, განყენებულად, გამოფენაში მონაწილე რომელიმე ერს, არამედ, ეს არის ხელოვანის კრიტიკული რეფლექსია კონფლიქტურ სიტუაციაზე. გამოფენის იდეა მეტნაკლებად ემყარება ფსიქოთერაპიაში გამოყენებულ მეთოდს, როდესაც დაპირისპირებული მხარეები ღიად საუბრობენ მათ ურთიერთობაში დაგროვებულ პრობლემატურ თემებზე, რაც მათი შერიგების მიზნით კი შეიძლება გახდეს. გამოფენას, რასაკვირველია, მსგავსი პრეტენზია არ გააჩნია, თუმცა ხელოვნება ის ერთადერთი სფეროა, რომელიც ყველაზე მტკივნეულ საკითხებსაც კი, მხატვრული, ფისოლოგიური და პუმანისტური პრინციპებიდან გამომდინარე აფასებს.

FACE TO FACE

ANNA DZIAPSHIPA, GEORGIA
DARYA KOLTSOVA, UKRAINE
EKATERINA KRAVTSOVA, RUSSIA
DENIZHAN ÖZER, TURKEY
ELNUR BABAYEV, AZERBAIJAN
MKRTICH TONoyAN, ARMENIA

CURATED BY MAGDA GURULI

The so-called “frozen”, along with active conflicts, served as inspiration for the exhibition project “Face to Face.” Tbilisi is the only city in the South Caucasus where Georgian, Armenian, Turkish, Azerbaijani, Russian and Ukrainian artists can participate in a joint group exhibition or an event. Although Turkey, Russia, and Ukraine do not belong to the South Caucasus, due to the geopolitical reality, their mutual, often complex relations between each other and towards other countries in the region is of immense importance to Georgia.

The current situation in the South Caucasus is widely covered in speeches of politicians, various political and humanitarian campaigns, the mass media and so on. Very rarely, or almost never, by arts. The exhibition “Face to Face” examines the reflection of artists living and working in conflicting regions on the conflict situations and tensed relations between their countries, the history, the perspectives of finding solutions and even the utopian ways of reconciliation; especially on the backdrop of their geographical locations that can't be a subject for any kind of change.

The idea of the exhibition is to more or less reiterate the method used in psychotherapy, when the opposing sides openly speak about the problematic issues that have accumulated between one other. Sometimes, being straightforward and saying all the thoughts outright may even cause a settlement between people. Although the exhibition does not aspire such a claim, art is the only field of human activity that can speak even to the most painful of issues by employing solely creative, philosophical and ethical concepts.

ანა ძიპაშვიპა, საქართველო

ომის შემდეგ ამოსული ყვავილები, 2017, ინსტალაცია

ბოლო რამდენიმე წელია ნასახლარებზე ამოსული მცენარეების ხატი ამედევნა. თითქოს, ბეტონის კედლებზე აყოლილი სიმწვანის გამოსახულება „სამოთხიდან განდევნის“ სიუჟეტის ერთ-ერთი ვარიაციაა, თანამედროვე „ედემის ბაღი“, სადაც ადამიანის მიერ ამენებულ ქვის ან ხის მიტოვებულ სახლებში ბუნება შედის. მე ჩემს პირად „ედემის ბაღს“ ვიკვლევ საზღვარს იქით, სადაც ველურად გაზრდილი მცენარეების ანატომიის გაცნობა და შესწავლა რთულად მისაწვდომ სივრცეს მაზიარებს.

ANNA DZIAPSHIPA, GEORGIA

After War Plants, 2017, installation

It has been several years, that the thought of post-war vegetation constantly me of itself. It is almost as if an image of foliage climbing the concrete wall is a variation on the theme of biblical “Expulsion”. Nature takes over abandoned, man-made wooden and rocky constructions in our modern “Gardens of Eden”. I will explore vegetation in my personal “Garden of Eden”, and through the anatomy and genealogy of the wild plants I will try to touch the inaccessible.

დარია კოლცოვა, უკრაინა

აფეთქება ედემის ბაღიდან, 2016, ინსტალაცია, ძველი ხალიჩები, ძაფი, ხე, მოსინის ძველი თოფის კონდახები, 470 x 190 x 300 სმ

„ნამოილე მხოლოდ ის რაც ყველაზე მნიშვნელოვანია. ნამოლე წერილები / ნამოილე მხოლოდ ის, რისი ტარებაც შეგიძლია / ნამოილე ხატები და ნაქარგები, ვერცხლი / ნამოილე ხის ჭვარი და ოქროს ასლები / ნამოილე ცოტა პური და ბოსტნეული და ნამოდი / ჩვენ ველარასდროს დავბრუნდებით. / ჩვენ ველარასოდეს დავინახავთ ჩვენს ქალაქს. / ნამოილე წერილები, ყველა მათგანი, ყველაზე ცუდი ამბით“.

სერჰიი ჟადანი, 2014

ორი წლის წინ ჩვენი ტერიტორიის ნაწილი – ყირიმი – შავი ზღვის მახლობლად მდებარე უკრაინის პატარა ედემი დავკარგეთ. შემდეგ ომი უკრაინის აღმოსავლეთში დაიწყო. ასობით ლტოლვილმა სიცოცხლის გადასარჩენად დატოვა სახლი, მათი პირადი და საერთო პატარა სამოთხეები.

DARYA KOLTSOVA, UKRAINE

Explosion from the Garden of Eden, 2016, installation, old plush carpets, thread, wood, shoulder stocks of old Mosin rifles, 470 x 190 x 300 cm

“Take only what is most important. Take the letters/ Take only what you can carry / Take the icons and the embroidery, take the silver, / Take the wooden crucifix and the golden replicas. / Take some bread, the vegetables from the garden, then leave. / We will never return again. / We will never see our city again. / Take the letters, all of them, every last piece of bad news»

Serhiy Zhadan, 2014

Two years ago we lost a part of our territory, the Crimea – a small Ukrainian Eden near the Black Sea. Then the war started in the East Ukraine. Hundreds of refugees in fear for their lives had to move from their houses, their common and small personal paradises.

დენიზჰან ოზერი, თურქეთი

წერილი ვინსენტისთვის, 2007, ინსტალაცია კედელზე,
საემიგრაციო ოფისის უარის წერილების ნამდვილი
კონვერტები, სხვადასხვა ზომა

DENIZHAN ÖZER, TURKEY

Letter for Vincent, 2007, wall Installation, actual envelopes
of immigration office refusal letters, various sizes

ეკატერინე კრავცოვა, რუსეთი

ყირიმი. ღია წერილი, 2017, სლაიდ-შოუ ბარათებით, 10'00"/loop

როცა ჩემი ოჯახი საბჭოთა პერიოდში ყირიმში გადავიდა, სევასტოპოლი დახურული საზღვაო ბაზა იყო. ძალიან რთული იყო ნათესავების მოწვევაც კი, ვისაც ჩვენთან სტუმრობა უნდოდა. 1991 წელს ნახევარკუნძული მოულოდნელად უკრაინის ნაწილი გახდა. რეფერენდუმის ან ჩვენი სურვილის გათვალისწინების გარეშე, მეც და სხვა ადგილობრივებსაც უკრაინული პასპორტები დავვირეგეს. 2014 წელს ძალაუფლება ისევ რუსეთის მხარეს გადავიდა, ადგილობრივი მოსახლეობის მხარდაჭერით. დასავლეთმა არ აღიარა ყირიმის რეფერენდუმი. ხანმოკლე ეიფორიის და სანქციების შემდეგ ნახევარკუნძულზე ცხოვრება გაცილებით რთული გახდა. იქ არ არსებობს უკრაინული ინსტიტუციები, მაშინ როდესაც დანარჩენი მსოფლიოსთვის ის უკრაინაა. რუსეთი სანქციების გამო ყირიმში სრულფასოვნად ვერ მუშაობს. ყველა ოფიციალური დოკუმენტი ადგილობრივებმა ან კონტინენტურ უკრაინაში ან რუსეთში უნდა აიღონ, ამისთვის კი საზღვრის ოსტატურად გადაკვეთაზე უნდა იზრუნონ. ისტორია გვიჩვენებს, რომ ხალხი პოლიტიკოსების და გეოგრაფიული მდებარეობის მძევალია. მათი ხმა არასდროს ისმის. ძველი ბარათების ანიმაცია, ყირიმს ლამაზ ტურისტულ ადგილად წარმოაჩენს, რომლებზედაც მე ადამიანები წავეშალე და მხოლოდ პეიზაჟები და ობიექტები დავტოვე.

EKATERINA KRAVTSOVA, RUSSIA

Crimea. Open Letter, 2017, animated cards, 10'00"/loop

When my family moved to Crimea during the Soviet times, Sevastopol was a closed navy base. It was very complicated to arrange invitations for even our relatives who may have wanted to visit us. Then, in 1991, the peninsula suddenly became a part of Ukraine. Without any referendum or a wish I, along with other locals, received a Ukrainian passport. Further in 2014 the power moved to Russia with the support of the local population; but the West didn't recognize the referendum in Crimea. After a short euphoria and subsequent sanctions, life on the peninsula became that much harder. There are no Ukrainian institutions on the peninsula, while the rest of the world still considers a part of Ukraine. Russia can't fully operate there because of sanctions, and people are forced to do all their official documents in the continental Ukraine or Russia, skillfully crossing the borders in process. History shows that people are just hostages of politicians and geographical locations, their voices never fully heard. Old animated postcards present Crimea as a beautiful touristic destination, but I erased the people, leaving only landscape and objects.

Алушка. Берегъ.
Алушка. Le bord.

Крымъ — Crimée.

ელნურ ბაბაიევი, აზერბაიჯანი

ფოტოები აზერბაიჯანელი ლტოლვილების ბანაკიდან, 1994-1996

სომხეთ-აზერბაიჯანის ომის დასრულების შემდეგ, აზერბაიჯანელი ლტოლვილი ბავშვების რეაბილიტაციის პროგრამის ფარგლებში, ელნურ ბაბაიევი რამდენიმე თვე ლტოლვილთა ბანაკებში ხელოვნების მასწავლებლად გაატარა. ჰუმანიტარული დახმარების სხვა თანამშრომლებთან ერთად ის ბავშვებისთვის ტანსაცმელს, საბავშვო წიგნებს, სათამაშოებს და სადღესასწაულო საჩუქრებს ეზიდებოდა. ყველაზე მნიშვნელოვანი მისთვის ის იყო, რომ მხატვრული შემოქმედება დროებით დასახლებაში მცხოვრებ ბავშვებს დანაკლისის შეგრძნებისა და დეზორიენტაციის გადალახვაში დახმარებოდა.

სტატიიდან „დედამინასა და ჰაერში გაჭრილი ფანჯარა“

ELNUR BABAYEV, AZERBAIJAN

Photographs from the Azerbaijani Refugee Camp, 1994-1996

At the end of Azeri-Armenian war as part of humanitarian rehabilitation program for refugee children in Azerbaijan, Elnur Babayev spent several months in refugee camps working as an art teacher. Together with aid workers, he delivered clothing, children books, toys and holiday gifts. Most importantly he tried to help the children of these interim settlements find a creative outlet for their sense of loss and disorientation.

from the text "Windows Cut Through Earth, Cut Into Air"

მკრტიჩ ტონოიანი, სომხეთი

მიზანში ამოღებული სოცოცხლე, 2016, ფილმი, 27'00"

ლოკაცია: მთიანი ყარაბახის და სომხეთის ჩრდილო-აღმოსავლეთ საზღვარი

იდეა და კონცეფცია: მკრტიჩ ტონოიანი

აღმასრულებელი პროდუსერი: მკრტიჩ ტონოიანი

რეჟისორი: არმან იერიციანი

ოპერატორი: ერემ ჰარუტუნიანი

მონტაჟი და ანიმაცია: ნარეკ ნაზარიანი

მუსიკა: ფრაგმენტები ავეტ ტერტერიანის N2 და N6 სიმფონიიდან

თარგმანი და სუბტიტრები: ოფელია სუგიასიანი

განსაკუთრებული მადლობა: ვაჰრამ კოსტანიანი, კარენ ჰაკობიანი, ჰრანტ მელიკ-შაჰნაზარიანი, მამა აბელი.

ერთარხიანი ვიდეო, რომელიც სომხეთსა და აზერბაიჯანს შორის სასაზღვრო ზონებშია გადაღებული, ამ რეგიონში ძალადობისა და ადამიანის უფლებების დარღვევის დოკუმენტაციაა. მასში გამოყენებულია ადგილობრივების მიერ გადაღებული სამოყვარულო ვიდეოები, რომელსაც ისინი დიდი ენთუზიაზმით აჩვენებენ ძალიან იშვიათ სტუმრებს, უყვებიან ამბებს აფეთქებული სახლების, დაბომბვის შემდეგ ნაპოვნი ტყვიების და გადარჩენილების შესახებ. ხანდახან ისტორიები გაცილებით უფრო სევდიანია.

ჩემი კვლევის მიზანი ადგილობრივების მიერ მოყოლილი ისტორიების შეგროვება იყო. ერთმა მოხუცმა კაცმა მაჩვენა ტელეფონით გადაღებული ვიდეო კადრები და მითხრა: "გინდათ, რომ გადმოგცეთ ეს ფაილი? ჩანს, რომ ბევრს მოგბაურობთ, აჩვენეთ ეს ხალხს და უთხარით ჩვენს შესახებ". მაშინ დამებადა იდეა, რომ ფილმში ადგილობრივ მკვიდრთა «პერსონალური არქივის» ვიდეო კადრებიც გამომეყენებია.

რეგიონში 22 სოფელი მოვიარე. ვცდილობდი გადამეღო ნებისმიერი დეტალი, რომელიც სამყაროს ამ ნაწილში მცხოვრებთა ყოველდღიურობის აბსურდულობას და სიურეალიზმს ასახავდა.

ვინერდით ინტერვიუებს გადარჩენილებთან და თვითმხილველებთან, ისტორიებს სკოლების, საბავშვო ბალების, გლეხების და მათი ოჯახების ყოველდღიური ბრძოლის შესახებ, ცხოვრებისთვის, უფლებებისთვის, სახლისთვის და სახლის იდეისთვის.

MKRTICH TONOYAN, ARMENIA

Targeted Life, 2016, film, 27'00"

Location: North-Eastern border of Armenia and Nagorno-Karabakh

Idea and the concept: Mkrtych Tonoyan

Executive producer: Mkrtych Tonoyan

Director: Arman Yeritsyan

Cameraman: Yerem Harutyunyan
Editing and animation: Narek Nazaryan
Music: fragments of symphony N2 and N6 by Avet Terteryan
Translation of subtitles: Ofelya Suqiasyan
Special thanks for their contribution and support:
Vahram Kostanyan
Karen Hakobian
Hrant Melik-Shahnazaryan
Father Abel

The film is a single-channel video, filmed in the borderlands between Armenia and Azerbaijan with the aim to document the ongoing violence and human rights violations in this region. Amateur video documentation chapters from inhabitants were used, ones who always enthusiastically show them off to the very rare visitors, following with stories of their blown-up homes, bombing survivals, all the bullets they'd found after great fires, or things that were even sadder.

I have visited several settlements in this region as part of my research, and residents have shared their stories with me. When one old man showed me his collection of "artifacts" and filmed our meeting with his phone, he asked me: "do you want me to give you this file? It seems you travel a lot, so show this to people and tell our story". This gave me the idea of using "personal archives" of residents as parts of my film.

I visited all 22 villages and my camera tried to capture every detail that described the situation, showing the absurd and surreal life in this part of the world.

We also conducted short interviews with survivors and witnesses, recording the background narratives of everyday life in these village; schools, kindergartens and farming activities which represent their ways of struggling for life, rights, and the concept of home.

პოლონური ინდუსტრიული დიზაინის ნიმუშები

პოლონური ინდუსტრია სულ უფრო მეტ ყურადღებას უთმობს დიზაინის ხარისხს. ეს არა უბრალო თავმოწონეობა, არამედ მარკეტინგის მნიშვნელოვანი შემადგენელია. ის, რაც მიმზიდველობას მატებს და ხელს უწყობს პროდუქტის მოთხოვნას ბაზარზე.

ინოვაციური და კარგი დიზაინის პროდუქციის წარმოებას მყიდველის მხრიდან მოთხოვნამ და ევროკავშირის დახმარებამ შეუწყო ხელი, საიდანაც მნიშვნელოვანი გრანტი გამოიყო 2014-2020 წლებისთვის. ბოლო წლების ყველაზე ხელშესახები ინოვაცია ავეჯის დიზაინში გამოჩნდა. ავეჯი პოლონური ინდუსტრიის მთავარი სფეროა. პოლონეთი მსოფლიოში მერვე უმსხვილესი ავეჯმწარმოებელია და მეხუთეა მისი ექსპორტის თვალსაზრისით.

პოლონური კომპანიები სულ უფრო ნაკლებად იყენებენ უცხოური კორპორაციების მიერ შემუშავებულ დიზაინს და სულ უფრო ინტენსიურად მუშაობენ საკუთარზე. სატრანსპორტო დიზაინი კიდევ ერთი მნიშვნელოვანი სფეროა. 2011 წელს, ეფექტური რეკონსტრუქციის შედეგად სარკინიგზო სატრანსპორტო საშუალებების (პუბლიკაციაში Pesa Bydgoszcz-ის ახალი მოდელი) და ავტობუსების (Solaris) მწარმოებლები, Ursus ტრაქტორის ქარხანასთან გაერთიანდნენ. შეერთება წარმატებული გამოდგა. ლუბლინის ტექნოლოგიური უნივერსიტეტის და ვარშავის სამხედრო ტექნიკური აკადემიის მეცნიერთა ჯგუფის მიერ შემუშავებულ სამრეწველო დიზაინის მიხედვით დამზადებულ, ახალ ტრაქტორებზე, დიდი ადგილობრივი და საერთაშორისო მოთხოვნაა.

მცირე მწარმოებლები, თავის მხრივ, ცდილობენ იპოვონ ნიშები, სადაც ისევე განვითარდებიან, როგორც მაგალითად, Pro, საბოლოო აპარატების მწარმოებელი (X-Liner 4.1 ლაზერი) ან Zortrax-ი, რომელიც 3D პრინტერებს აწარმოებს (M300). ორივე კომპანიამ დიზაინერულად ზედმიწევნით კარგად შესრულებული და ხელმისაწვდომი პროდუქციით დაიწყო. მნიშვნელოვანია რომ მათ, პროდუქციის საკუთარი ტექნიკური და დიზაინერული გადანყვება აქვთ. გამოფენაში დამწყები კომპანიების მაგალითებიც შევიდა – სარეაბილიტაციო აპარატების და სათვალის ხის ჩარჩოების მწარმოებლები. მათ თავიანთი პროდუქტისთვის წარმოების ახალი ტექნოლოგიები შექმნეს. ბიზნესთან ასეთი მიდგომა უფრო მიმზიდველია ინჟინრების, პროგრამისტების და სამრეწველო დიზაინერების ახალი თაობებისთვის. პატარა კომპანიები ხანდახან სწრაფად ვითარდებიან და დამფუძნებელთა ველურ ოცნებებსაც აჭარბებენ.

პოლონური ინდუსტრიული დიზაინის სრულყოფილად გასაცნობად მინისა და კერამიკის სამი პროდუქტია წარმოდგენილი. ეს არის თანამედროვე რენვის ნიმუშები. მათ შორის არის აგნეშკა ბარის ხელნაკეთი ბროლის ვაზები, რომელიც შეზღუდული სერიით ინარჩუნება და დიდ ბრიტანეთში იყიდება პოლონური კომპანიის მიერ, რომელიც დასავლეთ ევროპაში ცენტრალური ევროპის დიზაინერებს წარმოადგენს.

ნაჩვენები ნიმუშები, როგორც უფრო ფართო ფენომენის ნაწილი, პოლონური ინდუსტრიული დიზაინის განვითარებას აჩვენებს.

INDUSTRIAL DESIGN EXAMPLES FROM POLAND

Polish industry is increasingly conscious of design quality. It is no longer a frill, it is an important part of the product, making it more attractive and competitive on a demanding market.

More consumer awareness has favored innovative and better designed products, as has help from the European Union. Another grant for the 2014–2020 period was initiated last year, with considerable funds earmarked for this goal. The most considerable innovations in recent years have been visible in furniture, as this is the main branch of our industry. Poland is the world's eighth largest furniture producer, and the fifth in terms of export.

Increasingly, Polish companies are developing their own designs instead of doing subcontracting work for foreign corporations. Transportation is another important field. The producers of railway vehicles (here we present new models from Pesa Bydgoszcz) and buses (Solaris) are joined by the Ursus tractor factory, which is again successful after its skillful restructuring in 2011. The new tractors, developed by an industrial designer with a team of scientists from the Lublin University of Technology and the Military Technical Academy in Warsaw, have a growing client base on the domestic market, as well as buyers from abroad.

Many smaller producers, in turn, are trying to find a niche in which to evolve, like Pro, a producer of measuring apparatuses (like the X-Liner 4.1 cross-line laser), or Zortrax, which makes 3D printers (the M300). Both companies have launched meticulously designed products at accessible prices. Importantly, these producers also came up with their own technical and design solutions. The next two examples are start-up companies – one producing rehabilitation equipment and the other wooden eyeglass frames, for which a new production technology was created. This sort of business is increasingly attractive to the younger generation of engineers, computer programmers, and industrial designers. These small companies can sometimes develop so rapidly that they exceed the founder's wildest dreams.

To fill out this picture of the Polish scene we are highlighting three products made of glass and ceramics. These are examples of contemporary craftsmanship. Among them are the hand-cut crystal vases of Agnieszka Bar, produced in limited series and sold in Great Britain by a Polish company that promotes the work of designers from Central Europe.

The selection on display here ought to be seen as representative of a broader phenomenon, demonstrating that things keep looking up for design in Poland.

Czesława Frejlich

EMU PesaDART ელმავალი

დიზაინი: შიდა და გარე ფორმა – ბარტოშ პიოტროვსკი, მემანქანის კაბინა – მარიუს გორჩინსკი.
თანამშრომლობა: მილოშ პშჩოლინსკი, კრჟიშტოფ ნოგოვსკი.
მწარმოებელი: Pesa Bydgoszcz.

EMU PesaDART გრძელ დისტანციებზე მომუშავე საქალაქთაშორისო ელმავალია. მისი კონსტრუქცია და აღჭურვილობა 189 კმ / სთ სიჩქარეზეა გაანგარიშებული. სპეციფიკური ფორმის გამო შესანიშნავი აეროდინამიკური წინააღმდეგობის კოეფიციენტი აქვს. ის აღჭურვილია პასიური უსაფრთხოების უახლესი სისტემებით, რომლებსაც შეჭახებისას შოკის განეიტრალება შეუძლიათ. დიზაინი ეკოლოგიურია. ეს ყველაზე კარგად მატარებლის შემცირებულ მასაში გამოიხატება, რაც ნაკლები ენერჯის გამოიყენების წინაპირობაა. მატარებელში არის ბარი, სამზარეულო, ასევე, ველოსიპედების და დიდი ბარგის შესანახი სათავსოები. ინტერიერის დიზაინი მოდულის სისტემაზეა დაფუძნებული, რის გამოც, ვაგონების რიცხვის და ფუნქციის შეცვლით, შესაძლებელია მატარებლის ინდივიდუალიზაცია. 2016 წელს ელმავლის დიზაინმა IF Design Award მიიღო “პროდუქტის” კატეგორიაში.

EMU PesaDART electric traction unit

Design: inner and outer form – Bartosz Piotrowski, engineer's cabin – Mariusz Gorczyński,
collaboration: Miłosz Pszczoliński, Krzysztof Nogowski
Production: Pesa Bydgoszcz

The EMU PesaDART is an intercity electric traction unit for servicing long-distance lines. Its construction and equipment are suitable for traveling at speeds of up to 189 km/h. The distinctive streamlined shape has an excellent aerodynamic resistance coefficient. The vehicle is equipped with the latest passive safety systems, which can absorb the shock of a collision. The design has many environmentally-friendly solutions, of which the most important might be the reduction of the mass, allowing the trains to use less energy. The vehicles come equipped with a bar and kitchen, and areas for transporting bicycles and larger baggage. The interior construction is based on a module system, allowing you to individualize the vehicle by changing their number and function. In 2016 the design received the iF Design Award in the “Product” category.

Tulli სავარძლის სერია

დიზაინი: Rygalik Studio

მწარმოებელი: Noti

Tulli სავარძლის სერია გამოიყენება როგორც ინტერიერში, ისე ექსტერიერში. კონსტრუქციის შიდა ბაზისი სინთეტურია, გარე ნაწილი დამზადებულია როტოფორმის ტექნოლოგიით და ერთი მთლიანი ფორმით საზურგეს და საიდაყვეს აერთიანებს. სავარძელი მდგრადია ამინდის პირობებისადმი. ის შექვევითის მოთხოვნის გათვალისწინებით მზადდება, რაც იმაში მდგომარეობს, რომ მომხმარებელს შეუძლია შეუკვეთოს ფოლადის ბაზა ან სხვადასხვა სახის ბის ფეხები. 2016 წელს Tulli-ის ამ სერიამ Red Dot Design Award მიიღო.

Tulli armchair series

Design: Rygalik Studio

Production: Noti

The Tulli armchairs are meant to satisfy the needs of various clients. They can be used both in interiors and outdoors. The basis of the construction is a synthetic outer shell made with rotoforming technology, combining a seat, backrest, and armrests. Finished with a base of a similar shape, it is a ready-made piece of furniture that is resistant to various weather conditions. It can also be used as a frame for an upholstered interior version. Depending on the user's requirements, the latter can be paired with a steel base or various kinds of wooden legs. In 2016 the Tulli series received the Red Dot Design Award.

ზგუფი ბულიონი, საქართველო

პროექტის, *რას ნიშნავს სიტყვა ვლადიკავკაზი და ვინ არის ვლადიმირი?* პრეზენტაცია

„ყოველგვარი ხელოვნება მოკვდავია – არა მხოლოდ ცალკეული ქმნილებები, არამედ თავად ხელოვნებანიც. დადგება დრო, როცა არსებობას შეწყვეტს რემბრანდტის უკანასკნელი პორტრეტი და მოცარტის მუსიკის უკანასკნელი ტაქტი – თუმცა, შესაძლოა, დარჩეს ფერადი ტილო ან სანოტო ფურცელი, მაგრამ გაქრება თვალი და ყური, რომელთათვისაც გასაგები იყო მათი ენა“

ოსვალდ შპენგლერი

წიგნი „რას ნიშნავს სიტყვა „ვლადიკავკაზი“ და ვინ არის ვლადიმირი“ ჯგუფმა „ბულიონმა“ ქალაქ ვლადიკავკაზში (ჩრდილოეთ ოსეთი) ორგანიზებული ფესტივალის, „ალანიკა 2015“-ის ფარგლებში შექმნა. ათი დღის განმავლობაში, ბიბლიოთეკის შესასვლელში დადგმულ მაგიდასთან ჯგუფმა 300-მდე ადამიანი გამოკითხა.

კითხვები „რას ნიშნავს სიტყვა „ვლადიკავკაზი“ და „ვინ არის ვლადიმირი“ სიტყვათა თამაშზეა აგებული და ქალაქის ისტორიას და რეგიონის თანადროულ პოლიტიკურ კონტექსტს ეხმაურება.

ჯგუფი „ბულიონი“ პრეზენტაციაზე წარმოადგენს პერფორმანსის განმავლობაში, მხატვრების მიერ დასმულ ორ ზემოთ ნახსენებ კითხვაზე წერილობით გაცემული პასუხებისგან შექმნილ ხელნაკეთ წიგნს და მის ციფრულ ვერსიას.

GROUP BOUILLON, GEORGIA

Project's *What does the word Vladikavkaz mean and who is Vladimir?* presentation

“All art is mortal, not merely the individual artifacts but the arts themselves. One day the last portrait of Rembrandt and the last bar of Mozart will have ceased to be – though possibly a coloured canvas and a sheet of notes may remain – because the last eye and ear vanished, to which their language of forms was accessible.”

Oswald Spengler

The book “What does the word “Vladikavkaz” mean and who is Vladimir?” was created by Group Bouillon in frames of the art festival “Alanika”, located in the city of Vladikavkaz (North Ossetia). For ten days, the group questioned up to 300 individuals at a table placed at the entrance to a library.

The questions “What does the word “Vladikavkaz” mean?” and “Who is Vladimir?” are based on wordplay, and echo the history of the city – as well as the current political context of the region.

At the exhibition, Group Bouillon presents a handcrafted book in printed and digital versions, comprised of the answers given in writing to the two aforementioned questions asked by the artists during the performance.

უტა ბექაია, აშშ/საქართველო, ლია ბაგრატიონი, საქართველო

შეუდარებელი და ყოველისშემძლე, 2017, პერფორმანსი

კურატორი: გელა წულაძე

ფოტო: ანი თენიშვილი

41° თბილისის განედი: სწორედ 41°-ზე მდებარეობს სინათლის ქალაქების უმრავლესობა: მადრიდი, ნეაპოლი, კონსტანტინოპოლი, პეკინი, ნიუ იორკი. იესო უდაბნოში 41 დღე დარჩა; ასევე ზარატუსტრა; 41-ე დღეს გამოვიდნენ უფრო ძლიერები.

41 სიმბოლური ციფერია.

41° სიცხე, ბოდვის ტემპერატურა!

41° არყის გრადუსზე ერთი გრადუსით მეტი.

41, წარღვნის ხანგრძლივობაზე ერთი დღით მეტი.

ილია ზდანევიჩის 1910-1920 წლების ტექსტებიდან

UTA BEKAIA, USA/GEORGIA, LIA BAGRATIONI, GEORGIA

Matchless and Almighty, 2017, performance

Curated by Guela Tsouladze

Photo by Ani Tenieshvili

41° is Tbilisi Latitude: At 41 ° is where the majority of luminous cities are: Madrid, Naples, Constantinople, Beijing, New York.

Jesus spent 41 days in the desert; Also Zaratustra; On the 41st day they came out stronger.

41 is a symbolic figure.

41° fever, temperature of delirium.

41° one degree more than vodka.

41, more than a day for the duration of the genesis flood.

from the various texts of the 1910-1920-s by Ilia Zdanevich

translated by Uta Bekaia

ბათუმში ჩატარებული პერფორმანსი, რომელიც ეძღვნებოდა „41 გრადუსის“ 100 წლისთავს და ილია ზდანევიჩს. }

The performance in Batumi dedicated to the 100 years anniversary of the "41 Degree" and Ilia Zdanevich.

ГІСТЬ
ДАГУМ

ХВЯИН
АДА
РАКИ

#
#

ARTISTERIUM

10

გალერეა
ნექტარი

Gallery
Nectar

გალერეა ნექტარი თანამედროვე ხელოვნების სივრცეა თბილისში, რომელიც 2013 წელს აღმშენებლის 16-ში სილამაზის და ქორწინების პატარა სალონების გვერდით, მშრალი ხიდის ბაზრობასთან ახლოს გაიხსნა. 2016 წლის მარტიდან გალერეა ახალ მისამართზე გადავიდა, რომელიც ძველი სივრცისგან რადიკალურად განსხვავდება. ესაა 40 კვ/მ კუბი, ხედით მტკვარზე და ელიავას ბაზრობის მიმდებარე ტერიტორიაზე. კარგ ამინდში გალერეიდან კავკასიონი მოჩანს. www.gallerynectar.ge

Nectar Gallery is a contemporary art space in Tbilisi, opened at 16 Agmashenebeli Avenue in 2013 next to the small beauty and wedding saloons close to the Dry Bridge Market. Since March 2016, the gallery moved to a new radically different location. It is the 40 m² cube shaped space that oversees the river Mtkvari and Eliava Market's adjacent territory. In clear weather from the gallery one can see the Caucasus mountain range. www.gallerynectar.ge

ნიკ ბეზემერი, შვეიცარია

გაყინული, საგამოფენო პროექტი

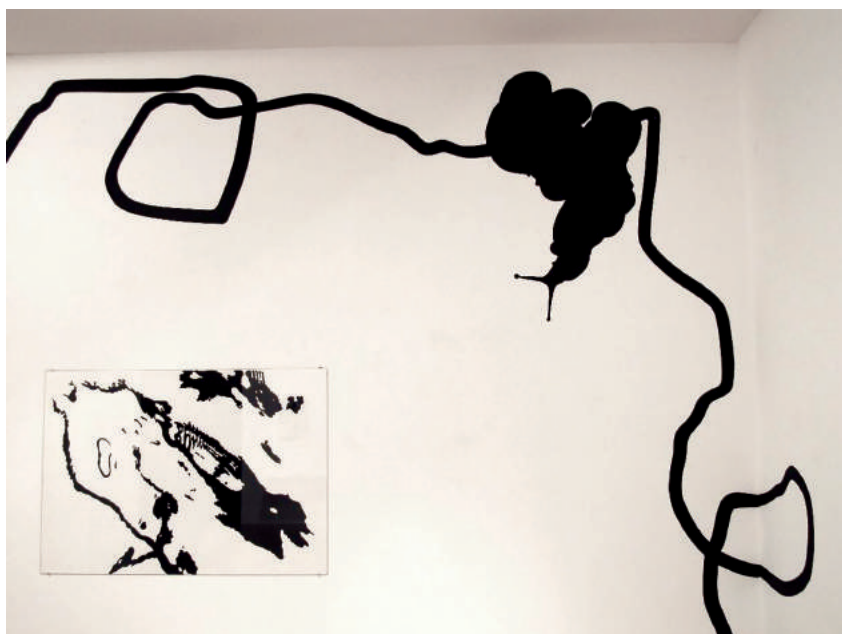
ნიკ ბეზემერი გალერეა ნექტარში გამოფენას არქმევს *Frozen* – გაყინული. ის ახალი ნახატების მცირე სერიას ფენს, რომლებიც როგორც ხშირად მისი სხვა ნამუშევრები, ბუნებაში ცვლილებებზე დაკვირვებას ეფუძნება. გამდნარი თოვლი, გაქვავებული მაგმა, მსწრაფლმავალი ჩრდილები და მოლიცლიცე წყლის ზედაპირი, მუდმივად ცვალებადი ფორმები ფურცელზე, მოხდენილ სახეებშია გაყინული. მისი კონტურები ყოველთვის ბუნებრივის იდენტურია, თუმცა მოულოდნელი ფორმების და დეფორმაციების ფანტასტიკურ სამყაროსაც ავლენს. ღამით მის ნამუშევრებში რაღაც იჭრება, როგორც, ლოკოკინა ახლად დარგულ ბაღში. არტისტი შეჭრის ნაკვალების შავ კვალს მიჰყვება, კვანძებით და ცდომილებებით, რომელშიც ბუნების სრულყოფილებისადმი შური იგრძნობა.

NIC BEZEMER, SWITZERLAND

Frozen, exhibition project

Nic Bezemer calls his exhibition at Gallery Nectar „Frozen“. He shows a small series of new drawings. They are – as often in his work – based on the observation of movement in nature. Melting snow, solidified magma, fleeting shadows and the troubled surface of water – the ever-changing shapes are “frozen” in delicate lines on paper. Their outlines are always true to nature, yet reveal a fantastic world of unexpected shapes and distortions. Over night something has invaded this arrangement, like a snail entering a freshly planted garden bed. A black trail pushes ahead with many loops and aberrations. The artist copies this trace, perhaps in envy of its purposeless beauty.

#

ARTISTERIUM

10

გალერეა
კონტეინერი

Container
Gallery

პასპორტის ფოტო, 2017, საქართველო

თინათინ კილურაძე
 იური მეჩითოვი
 მირიან კილაძე
 რეზო კვხელი
 რიტა ხაჩატურიანი
 შალვა ალხანაიძე
 ჯუდა ფსუტური
 გურამ ნიბახაშვილი
 თამარ კვიციანი
 დავით გუგუშვილი
 გ.ლენინის ქართული ლიტერატურის სახელმწიფო მუზეუმი
 მნჯიანების სტუდია

კურატორი: გურამ ნიბახაშვილი

პასპორტის, როგორც პირადობის დამადასტურებელი დოკუმენტის წარმოშობა, თანხმობის წერილს უკავშირდება, რომელსაც ქვეყნის მმართველი ქვეყნის მაცხოვრებელს სამშობლოს დატოვების და სხვა ქვეყანაში მშვიდობით გადაადგილების მიზნით აძლევდა. ასეთი წერილის პირველი ნიმუში სპარსულია და ძვ.წ.ალ-ის V საუკუნით თარიღდება. საუკუნეების მანძილზე ასეთ დოკუმენტზე მოთხოვნილება სულ უფრო იზრდება. განსაკუთრებით კი მას შემდეგ, რაც დღის წესრიგში საერთაშორისო უსაფრთხოების საკითხი დადგა. მეოცე საუკუნიდან პასპორტი აუცილებლად უნდა ჰქონოდა ნებისმიერ ადამიანს, რათა სწორედ მასში იყო თავმოყრილი პიროვნების იდენტიფიცირებისთვის საჭირო ყველა ინფორმაცია. წერილობით მონაცემებს, ფოტოგრაფიის განვითარებასთან ერთად, ფოტოსურათიც დაემატა და ადამიანთა ამოცნობა კიდევ უფრო გაადვილდა.

გამოფენა წარმოგიდგენთ პასპორტის ნიმუშებს (როგორც ცნობილი ქართველების ისე უცხოელების), პასპორტის ფოტოებს და პასპორტის თემაზე გადაღებულ ფოტოებს, ობიექტებს, პასპორტის ფოტოს დასამზადებლად და ყველაფერს, რაც პასპორტის ფოტოს უკავშირდება. მათში კარგად ჩანს, თუ როგორ შეიძინა საპასპორტე ფოტომ მხატვრული ღირებულება და ცალკეული პიროვნებები სწორედ ასეთი ფოტოთი დაგვამახსოვრა.

თამარ კვიციანი

Passport Photo, 2017, Georgia

Tinatin Kiguradze
Yuri Mechitov
Mirian Kiladze
Rezo Kezeli
Rita Khachaturyan
Shalva Alkhanaidze
Juda Psuturi
Guram Tsibakhashvili
Tamar Kiknavelidze
David Gugushvili
G.Leonidze State Museum of Georgian Literature
The Mnjoyani Studio

curated by Guram Tsibakhashvili

The origin of the passport as a form of identification documentation is tied to a permission letter issued by a country ruler to a citizen departing their homeland and moving somewhere else. The first sample of this kind of letter is Persian, dating back to the V Century BC. Over the centuries, the demand for such documents kept increasing, especially so after international security issues fell on the agenda. Starting from the XX century, any person had to have a passport in order to track their respective information and confirm their identity. Photograph development meant photos would later added to the textual data, further streamlining and simplifying the identification process.

The exhibition showcases passport samples from famous Georgians or foreigners, along with photos taken for passports, photographs about the passports, and various other objects related to the passport photo. These works clearly illustrate how a passport photo had evolved over time, and how the photos use in official documents could sometimes prove unforgettable.

Tamar Kiknavelidze

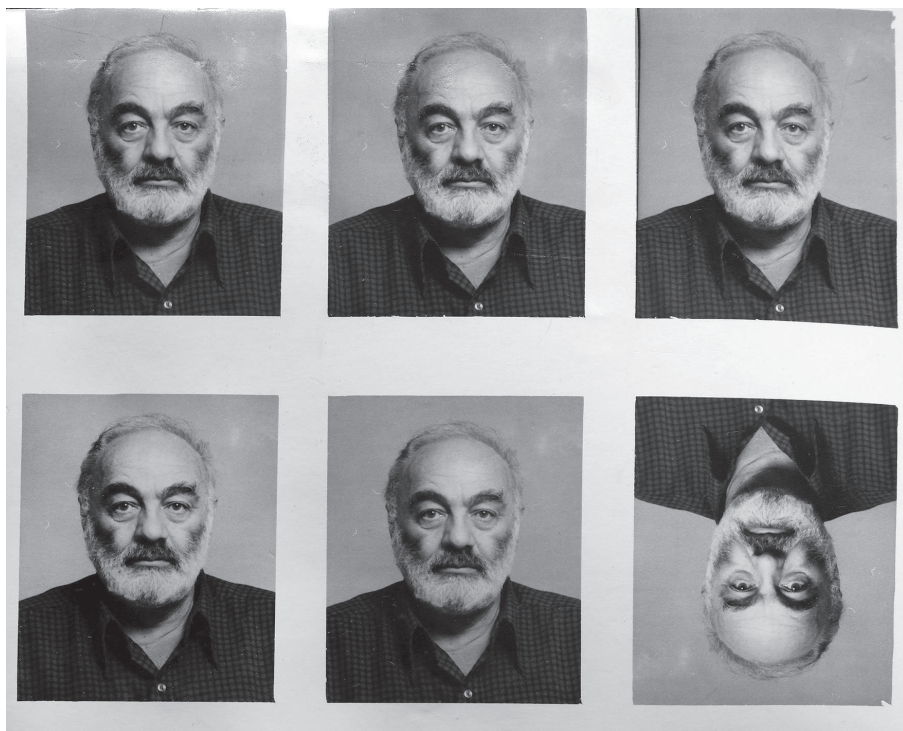

არშაკ მნჯოიანის სტუდია
Arshak Mnjoyani Studio

თინათინ კიგურაძე
თემო ჯავახიშვილი, პოლაროიდი

TINATIN KIGURADZE
Temo Javakhishvili, Polaroid

იური მეჩიტოვი

*სერგო ფარაჯანოვის
პასპორტის ფოტო*

YURI MECHITOV

*Sergo Parajanov's
Passport Photo*

რიტა ხაჩატურიან

არქივი

RITA KHACHATURYAN

Archive

მირიან კილაძე

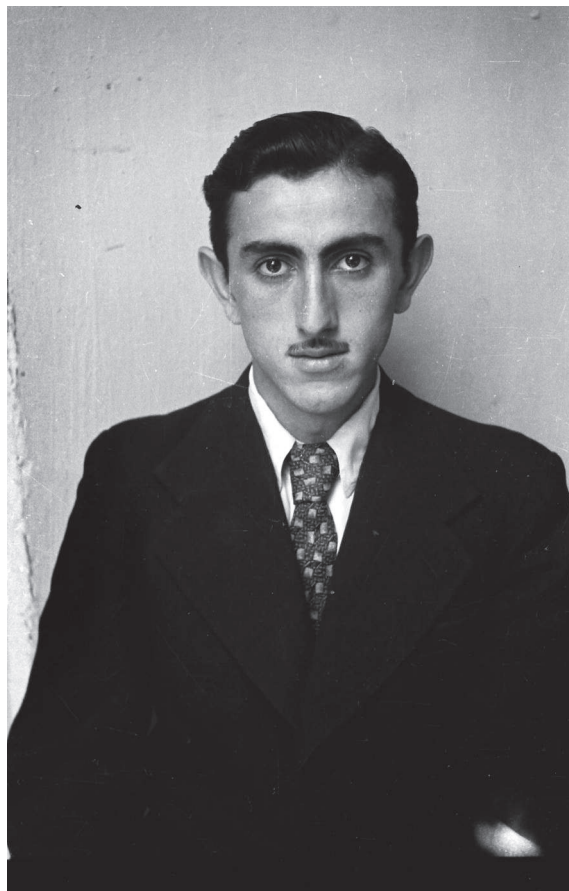
5X4 ანზი

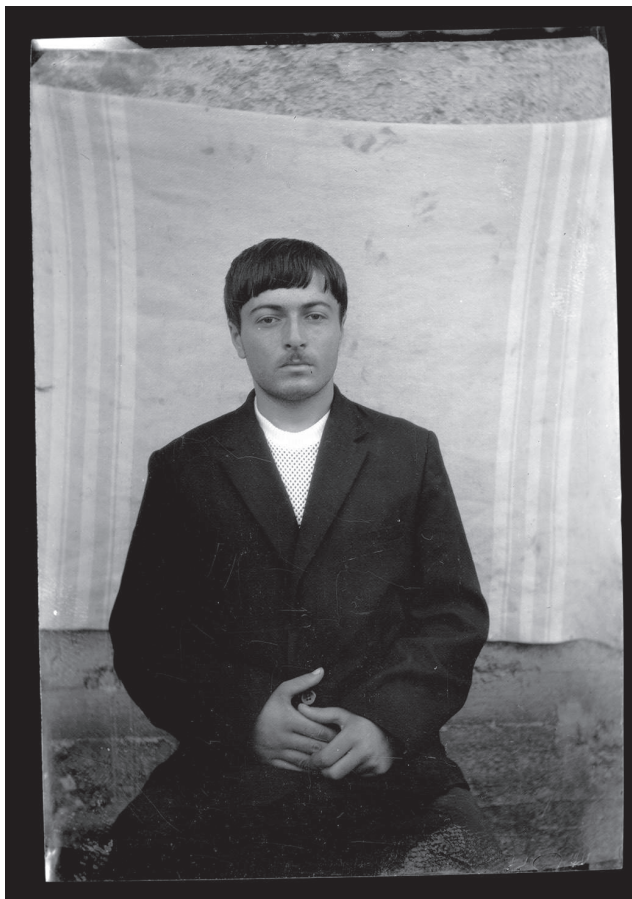
MIRIAN KILADZE

5X4 inch

რეზო კეზელი
ავტო-ფოტო
პასპორტისთვის

REZO KEZELI
*Auto photo
for a Passport*

შალვა ალხანაიძე
პასპორტის ფოტო

SHALVA ALKHANAIDZE
Passport Photo

შულა ფსუტური
დავინწყებული
არქივი

JUDA PSUTURI
Forgotten Archive

გურამ წიბახაშვილი
1988 წელი, სტუდია
პირველი მაისის ქუჩაზე

GURAM TSIBAKHASHVILI
1988, *the First May Street Studio*

აკაკი წერეთლის პასპორტი, ვ. ლეონიძის ქართული
ლიტერატურის სახელმწიფო მუზეუმის არქივიდან.

Akaki Tsereteli Passport, from the archive of G. Leonidze
State Museum of Georgian Literature

#

ARTISTERIUM

10

დედიკას
გალერეა

Dédicace
Gallery

ზურა აფხაზაშვილი (აფხაზი), საქართველო
შავი ყუთის ჩანაწერები, 2017, საგამოფენო პროექტი

შავი ყუთი, რომელიც მოთავსებულია საფრენი აპარატის ბორტზე, აკეთებს პერმანენტულ ჩანაწერს აპარატის ტექნიკური გამართულობის შესახებ. იგი იხსნება მხოლოდ მაშინ, როცა ამის საჭიროება არსებობს. მეხსიერება არ გულისხმობს მხოლოდ წარსულს, მეხსიერება გულისხმობს მომავალსაც. მეხსიერება ორივეს მოიცავს – წარსულს და მომავალს, როგორც ერთიან, ყოვლისმომცველ მუდმივობას, „უდროობას“...

არტისტული პროცესი ერთგვარად ემსგავსება შავი ყუთის ჩანაწერებს, სადაც ფიქსირდება შთაგონების მომენტები, კრიზისული ეტაპები, ეგზალტირებული მდგომარეობა, ურთიერთობა ნამუშევართან და სოციალურთან. „შავი ყუთი“ მეტაფორულად მხოლოდ მაშინ იხსნება როცა ნამუშევრები პროდუქტად გადაიქცევა, გამოიფინება ან გახდება ჭკრეტის ობიექტი.

ზურა აფხაზაშვილის პროექტი მოიცავს მულტიმედიაურ ექსპოზიციას, სადაც გაერთიანებულია ფერწერა – შავ-თეთრი აბსტრაქცია, ვიდეო, უკვე შესრულებული პერფორმანსის დოკუმენტაციით, სათაურით „შავი ყუთი“. გახსნის დღეს წარმოდგენილი იქნება პერფორმანსი – „კამათლები“.

ზურა აფხაზის ფერწერა შავ-თეთრი აბსტრაქციის ორიგინალური გააზრებაა. დიდი ფორმატის ტილოებზე ის საკუთარი ექსპერიმენტებით მიღებული პიგმენტებით მუშაობს. ნამუშევრები უკავშირდება მისივე ცხოვრების არაორდინალურ წესს – ის ერთგვარი აუტსაიდერია, რომელიც ქართული ისტორიული არქიტექტურის ცნობილი ნიმუშის – უფლისციხის სიახლოვეს, სოფელ ქვახვრელში ცხოვრობს. მის ნამუშევრებში საგრძნობია არქაული მხატვრული ფორმებისგან მიღებული შთაგონება და დროისა და სივრცის კავშირების აბსტრაქტულ განზომილებებში ხედვა. მისი შემოქმედების ცენტრალური თემა მეხსიერებაა, რომლის არტისტული კვლევის ვიზუალიზაციას ის სხვადასხვა მხატვრული საშუალებებით წარმოადგენს.

ZURA APKHAZASHVILI (APKHAZI), GEORGIA

Black Box Recordings, 2017, exhibition project

A black box placed on board of the aircraft permanently records its technical data. It is only opened when the need arises. In this way, the memory does not only relate to the past, but also to the future, as well. The memory state is one that includes both the past and the future as an integrated, unified constant, suspended in timelessness.

The artistic process is somewhat similar to a black box recording, where moments of inspiration, crises, exaltation, and their relationship with art and society are stored. These “Black Boxes” are metaphorically opened only when they turn into products, are exhibited, or become contemplative objects.

Zura Apkhazashvili’s project includes a multimedia exhibition, uniting black-and-white abstraction painting, a video documenting the performance itself entitled “Black Box”, and the opening day performance, “Dice.”

Zura Apkhazi’s paintings showcase the original insight of black-white abstraction. He works on a large canvas by using pigments obtained by his own experiments. The works are directly related to the extraordinary rules of his life – he is a kind of outsider living near the famous sample of Georgian historic architecture, Uplistsikhe, located in the Kvakhvrelis village. In his works, you can feel the inspiration coming from archaic artistic forms, which represent the connection between time and space and the abstract dimension. The central theme of his creativity is memory, the visualization of artistic research of which is represented by use of different artistic tools.

#

ARTISTERIUM

10

გობელენისა
და მხატვრული
ტექსტილის
მუზეუმი

Tapestry and Art
Textile Museum

ელენე რაკვიაშვილი, საქართველო

მეორე ბუნება, 2017, ინტერაქტიური პერფორმანსი და ინსტალაცია

ნამუშევარი აღადგენს დიდი ხნის წინ დაკარგულ ქართულ ტრადიციას – ღვინით ხატვას, ამჯერად აბრეშუმის ქსოვილზე, რომლის წარმოებას ასევე ღრმა ფესვები აქვს საქართველოში და ვახტანგ გორგასლის მეფობის ხანას უკავშირდება (ჩ.წ მე-5 საუკუნე).

ELENE RAKVIASHVILI, GEORGIA

The Second Nature, 2017, interactive performance and installation

The work revives the long lost Georgian traditions of painting with wine, only this time on a silk fabric, the production of which also has deep roots in Georgia. It goes all the way back to the times of King Vakhtang Gorgasali (5th century A.D).

ARTISTIC BIOGRAPHIES

Elene Apriamashvili

Born in 1978 lives and works in Tbilisi, Georgia. In 2005-2009, Tbilisi State Academy of Art. Bachelors Diploma. of the Faculty of Design, Bachelor of Art, in Textile Designer. 2009-2011, Tbilisi State Academy of Art, faculty of fine art. Her latest events include: in 2017, «Contemporary Art Map,» Tbilisi, History Museum's Contemporary Art Gallery; "Exhibition 3" Georgi Alexi-Meskkhishvili Design School exhibition. In 2016, "Green", group exhibition, Georgian National Gallery.

Avtandil modebadze

Born in 1991 lives and works in Tbilisi, Georgia. In 2014/2017, Rustaveli Theatre, Georgi Alexi-Meskkhishvili design school. In 2008/2012, Tbilisi state academy of arts. His latest events include: in 2017, «Contemporary Art Map,» Tbilisi, History Museum's Contemporary Art Gallery; "Exhibition 3" Georgi Alexi-Meskkhishvili Design School exhibition. In 2016, "Green", group exhibition, Georgian National Gallery.

Giorgi Maghradze

Born in 1988, lives and works in Tbilisi, Georgia. Graduated from The Tbilisi Academy of Arts in 2009 with a bachelor degree in Interior Design. His work at that time was rooted in his strong interest in left front Avant-Garde art, especially constructivism and Dadaism. In 2012-2013 studied video/sound art at the Center of Contemporary Art – Tbilisi. In 2015 he was nominated in Visual Arts section for Tsinandali Award (Georgia.) since then he had several group exhibitions in Georgia as well as abroad (France, Ukraine, Lithuania). He did a one month residency in Barcelona JIWAR in 2016 and was a participant of several other international projects. In 2017 participated in Apexart Franchise Program exhibition "Illegal Kosmonavtika", held in the Saguramo Institute of Space Structures, Georgia. Giorgi's recent field of artistic exploration is oriented around light design and light installations.

Iliko Zautashvili

b*1952, multimedia artist. Participant of numerous international exhibitions and events from New York to Seoul. Founder of many creative groups and institutional initiatives. Author of curatorial projects and critical essays. Lives, works and teaches in Tbilisi, Georgia. Latest exhibitions:

2017, Taste of Tea, Haydarpasha Terminal, parallel project, 15th Istanbul Biennale.

2017, Illegal Kosmonavtika, Institute of Space Structures, Apexart Franchise Program, Georgia.

2015, Jump into the Unknown, Palazzo Loredan, official collateral event, 56th Venice Biennale.

2013, Love me Love me Not, Arsenale Nord, official collateral event, 55th Venice Biennale.

2012, Samkura, a Journey, Contemporary Art Center, Thessaloniki.

2009, Born in Georgia, Cobra Museum of Modern Art, Amstelveen.

2008, Voyage a Tbilissi, Musee des Beaux Arts de Nantes. Given Difference, 2nd Asian Contemporary Art Fair, New York.

Irine Jibuti

Clay artist, lives and work in Tbilisi, Georgia. Graduated after Tbilisi State Academy of Arts. Her latest events include: in 2017, International Ceramic Congress, Turkish Ceramic institution. Istanbul, Iznik, Turkey. In 2016, "Spying Future", The building of the library of the Academy of Sciences, Tbilisi Science and Innovation Festival; "Green", group Exhibition, Georgian National Museum. In 2015, "One Sun Tales", solo, children studio "Art-East", Tbilisi; "Implied Object", group Exhibition, Europe House, Tbilisi.

Kazunori Kitazawa

Born in Nagano Japan, in 1949.

Lives and works in Tokyo, Japan.

<https://vimeo.com/26700572>

Kote Jincharadze

Born in 1962 lives and works in Tbilisi. In 1985, graduated from the Tbilisi State Academy of Arts. Since 2001, professor of Media Art & Design at the Tbilisi State Academy of Arts. Since 2015, director of the visual art residency & workshops ARTELI-RATCHA. During 2010-2015, solo and groups exhibitions in Tbilisi History Museum and Oat Gallery, international solo projects in Paris, Pont-Neuf and Rouin Gallery, Geneva. Works in installation art, performance, video art, design. The list of his latest activity includes: in 2016, "Time Substances", solo, Artarea Gallery, Tbilisi. In 2015, "Prerogative", solo, opera design Tbilisi. In 2014, "Empty Space", solo, Gala Gallery, Tbilisi; "The lost of Architecture", Tbilisi History Museum.

Lali Kutateledeze

Born in 1960, lives and works in Tbilisi, Georgia.

She is a co-founder of the Georgian Ceramic Art and Craft Foundation "The Clay Office". Her latest projects include: in 2016, group exhibition "Clay Wall Piece", The Georgian National Gallery, Tbilisi. In 2015, "Fest I Nova 2015", Art Villa Garikula, Georgia. In 2014, "The Island in the Exhibition Space", solo, Lado Gudiashvili Exhibition Hall, Tbilisi. In 2013, French-Georgian Symposium "Les Chateaux" Ger-Normandie, France.

Lia Bagrationi

Lia Bagrationi is Georgian artist born in 1957 and lives and works in Tbilisi. She graduated from Tbilisi State Academy of Arts in 1980. Bagrationi is a co-founder of the Georgian Ceramic Art and Craft

Foundation "The Clay Office" based in Tbilisi and a member of IAC (International Academy of Ceramics) based in Geneva. She is currently a professor on the Faculty of Design at the Tbilisi State Academy of Arts. In 2000 she received the Grand Prize in the First Symposium of Georgian Ceramists. As for artist Bagrationi is not confined to one subject area, preferring to vary her projects and media. Though clay, and specifically features of clay remain as her main medium.

Malkhaz Shvelidze

Ceramic artist, lives and works in Tbilisi, Georgia. His latest events include: in 2017, "Tusheti Here", Omalo, Georgia; "The Alchemy of Ceramics", Batumi, Georgia; Ceramic Symposium, Abgunste, Latvia. His works are kept in private collections in Austria, Azerbaijan, USA, Bulgaria, Germany, Denmark, UK, Israel, Italy, Russia, France, Georgia, Ukraine, Sweden and The Netherlands.

Merab Gugunashvili

Born in 1999, lives and works in Tbilisi, Georgia. His latest projects include: in 2017, Summer Residency Program, "Aqtusheti 2017", Omalo, Tusheti, Georgia; group exhibition "Suffocation via Butterfly Effect" State Silk Museum, Tbilisi, Georgia. in 2016, group exhibition "Clay Wall Piece" Georgian National Museum, National Gallery, Tbilisi, Georgia; in 2015, TSAA Design Faculty Ceramics Masters Degree exhibition, TBC Art Gallery, Tbilisi, Georgia; group exhibition, Ceramic Festival "Night of Fire" in Marco Polo Gudauri, Gudauri, Georgia; in 2014, personal exhibition, Rooms Hotel, Tbilisi, Georgia.

Natia Benashvili

Born in 1991 Natia Benashvili lives and works in Tbilisi, Georgia. After finishing her Bachelor of Fine Arts in 2014 (Tbilisi State Academy of Arts), she applied for MA degree in Visual Arts in the same School. During the MA level studies she went for two semesters exchange to The Academy of Fine Arts of Rome and continued studying visual arts. In 2017 she was invited to attend the exhibition "Personal Structures" in the context of the 57th Venice Biennale (2017).

Nino Zirakashvili

Born in 1989 lives and work in Tbilisi, Georgia. Her latest events include: in 2017, "Shaping Identity", group show, Contemporary Art Gallery, Tbilisi History Museum. In 2016, "On Point" Ambrolauri Museum of Fine Arts, Georgia; 2016, Mystetskyi Arsenal – Kiev. "Shaping Identity", Kiev, Ukraine. In 2016, Fest I Nova 2016 Resident, "Future Memory", group show, Art Villa Garikula, Georgia.

Patrick Morarescu

Born in 1973 in Munich, lives and works in Berlin, Germany. His main artistic technique is photography,

although his projects often combine other formats such as collage or installation.

Patrick Morarescu showed his works in Germany, UK, Spain, the Netherlands, Belgium, Island, Estonia, Switzerland, Poland, Finland, Australia, Cameroon, Morocco, Taiwan and Canada including museum Fluxus+/Potsdam [GER], Pori Art Museum [FIN], Marrakech Biennale-Parallel Projects, Museu Arts Santa Monica/Barcelona, Noorderlicht Photography Festival/Groningen [NL], Ballarat International Foto Biennale/Victoria [AUS], Wiesbadener Photography Festival and Juming Museum in New Taipei City [TAW].

He was granted by the EU Commission, Cultural Dept. of Munich, the Goethe Institutes of Amman, Sofia, Rabat and Yaoundé and the German Embassy in Rabat. He was selected for the Artist In Residence programs such as Makaan in Amman [JO], Raumars [FIN], Hotel Mariakapel [NL], Howl Space and Juming Museum [TAW].

His works were published at the British Journal for Photography, Le Journal de la Photographie, Der Greif, Aint-Bad magazine, Feature Shoot magazine, Slate magazine, Musée magazine, Lenscratch magazine, between others.

Sophia Tabatadze

Sophia Tabatadze is a visual artist. Drawing has a special importance in her professional development. For her it is a way to visualize her thoughts and she makes drawings even when she works in other media. Sophia Tabatadze was born in 1977 in Tbilisi, Georgia. Currently she lives and works in Berlin and Tbilisi. She received her Bachelor's degree from the Rietveld Academy, Amsterdam in 2002 and since then has been participating in important international exhibitions. In 2007, she represented Georgia at the Venice Biennale and took part in the Istanbul Biennale.

Nona Otarashvili

Nona Otarashvili is a ceramic artist. Her creative work is focused on artistic ceramics. Visual appearance of artworks and their technical performance are equally important for her. Nona Otarashvili was born in 1976 in Tbilisi, Georgia. She has graduated from the Faculty of Ceramics at the Tbilisi State Academy of Arts. Since 2000, Nona has been living and working in Germany. Since 2001, she has been leading a ceramics workshop and a study center in Freiburg. Besides her pedagogical activities, she is working on personal and group exhibitions.

Suh Yoon Hee

Lives and works in Seoul, S.Korea. Sun Yoon Hee majored in Oriental Painting and received B.A. and M.A. degree from Ewha Women's University and obtained a Ph.D. degree in 2013 from the same university. In 2006, she participated in the exhibition "Korean Painting 1953-2007" and "SeMa" at the

Seoul Museum of Art, exploring issues around the narrative structure of painting. From 2007 till now, she has had many solo and group exhibitions at various spaces such as 'Brain Factory', 'Gallery Hyundai', 'Gallery Cuoria', 'Yoojoong Art Center', 'Schema Art Museum', 'CASO (Contemporary Art Space Osaka)' and 'BSC Gallery (N.Y)'. She was one of four artists in residence at Changdong studio of National Museum of Art and was amongst selected artists for the 29th Joongang Fine Art Prize (2007). She also received an excellence award from Songeun Art Museum in 2007. Her latest exhibitions include: In 2015, "Jump into the Unknown", official collateral events of the 56th Venice Biennale, Palazzo Loredan. In 2017, "Memory Gap", solo exhibition, OCI Museum, Seoul, South Korea and the parallel exhibition project at the 15th Istanbul Biennale, Istanbul Haydarpasha Terminal.

Tamar Chabashvili

Tamar Chabashvili is a visual artist based in Amsterdam and Tbilisi. She has obtained her BA in Fine Art at the Gerrit Rietveld Academy in Amsterdam, where she lives and works since 1998. In 2003, she co-founded artists' initiative 'Public Space With A Roof' (PSWAR), which functioned as a research project space until 2007. Since 2008, PSWAR projects have been shown internationally, in places such as: Frederick Kiesler Foundation in Vienna, Austria; Centre Pompidou-Metz in France. In 2014, in collaboration with anthropologist Agnieszka Dudrak, she conducted a research project 'Supra of Her Own,' concerning gender-based violence against women in Georgia. The selection from this work was shown at the Kiev Biennale, 'The School of Kiev,' and in the parallel program of the 14th Istanbul Biennale, 'Manifest Thought Form – A Route of Evanescence,' at Kuad Gallery, Istanbul in 2015. Her exhibition in 2016, 'The Book of Patterns,' at the State Silk Museum in Tbilisi focused on the representation of 'everyday life' of women, who remain mostly unnoticed. www.pswar.org

Tiko Qsovreli

Born in 1992 lives and works in Tbilisi, Georgia. In 2017 project 'Catamaran' in collaboration with Jesse Vogler; workshop "Learning From" curated by Sabine Hagmann. CCA; 'Social Innovation as Necessity" curated by Wato Tsereteli. In 2016, 'Crossroads', group exhibition, Tapestry Museum. In 2015, competition 'Pecherski Kashtany', Ukraine, First Place; Festival 'FanART', First Place.

Tinatin Tskhadadze

Artist, associated professor of painting department at Kutateladze Tbilisi State Academy of Arts, lives and works in Tbilisi, Georgia. Her latest projects include: in 2017, group exhibition "Drawing Club" Film Factory's pavilion, Tbilisi. In 2016, "Artra", Ar Fetsival, Racha, Georgia. In 2015, co-curator of

the International Contemporary Art Festival at Art Villa Garikula, Georgia; Mtskheta International Art Festival, Georgia;

Solo Exhibition "FOUR", Gamrekeli Gallery, Tbilisi, Georgia; Imago Mundi Project, Luciano Benetton Collection. In 2013, For John Cage at 100: Cagean Experiments in Georgia, curated by Jade Dellinger, National Gallery, Tbilisi, Georgia.

Tuuli Malla

Tuuli Malla is a performance and installation artist collaborating with places, people, objects and animals. Her academic background is in Urban Studies and Performance Making, which her work combines through movement, sound and events.

William Card

William Card is a cross-disciplinary visual arts practitioner and researcher. His current artistic research examines the uncanny in relation to post-cinema, affect theory, animation, installation art and pervasive computer-generated visual effects.

Yoon Hyun Seob

Lives and works in Deajeon S.Korea, majored in Ottchil-Art and received B.F.A & M.F.A degree from Paichai University in Korea. He has two licenses which National Technical Qualification Technician and Cultural Heritage Repair Technician for Ottchil. He has had numerous exhibitions and participated in collective exhibitions locally and internationally. In 2008–2017. The Memorial Exhibition, The day of Ottchil, The 1st Exhibition, The day of Ottchil, The 15th Formative Ottchil Arts Council Exhibition, The Ottchil cups with a story Exhibition, The 16th Formative Ottchil Arts Council Exhibition, The 9th Korean Ottchil Arts Council Exhibition, The 17th Formative Ottchil Arts Council Exhibition, The Korean Formative Ottchil Arts Council re-foundation Exhibition, The Ottchil-painting Exchange Exhibition Korean • Chinese, Suzhou in China, The 19th Korean Formative Ottchil Arts Council Exhibition, The 20th Korean Formative Ottchil Arts Council Exhibition, The 21th Korean Formative Ottchil Arts Council Exhibition, The 1st MODUM Exhibition, The 2nd Art-Fair, Nanchang in China, The 22th Korean Formative Ottchil Arts Council Exhibition, The 2nd MODUM Exhibition in 2017. Nine Dragon Heads 2017 Taste of Tea on 15th Istanbul Biennale. www.ottchilcraft.com

Zaira Nadirashvili

Born in 1985 lives in Tbilisi and Batumi, Georgia. Studied in Batumi Art Institute during 2002-2004. Her exhibitions and events include solo and group shows in Batumi and Tbilisi. Her works are kept in private collections in Warsaw, Kiev, New York, Batumi and Tbilisi.

Astrid Busch

Astrid Busch lives and works in Krefeld and Berlin, Germany. She studied at the Academy of Fine Arts

in Nuremberg and at the Kunsthochschule Berlin Weissensee. She received the international exchange grant of Frauenkulturbüro NRW for Armenia and Georgia, scholarships of Stiftung Künstlerdorf Schöppingen, Schloss Balmoral, New York from the Berlin Senate and the working grant of Stiftung Kunstfonds. Her works have been exhibited at Foto-galerie Vienna, Austria, Galerie La Forme, Le Havre, France, Boris Yeltsin Center, Ekaterinburg, Russia, Kunsthau Erfurt, Kunsthau Nürnberg, Kunstverein Gera, Museum of Art and Cultural History Dortmund, Germany and German Consulate General New York, Deutsches Haus, New York, among others. <http://www.astridbusch.com/>

Gabriel Edward Adams

Gabriel Edward Adams is a visual and interdisciplinary artist and organizer. He has spent the last 15 years mobile, from New England to the south of New Zealand, from Mongolia to Istanbul, to Venice, to Tbilisi. Adams has maintained a permanent state of movement and his works have continually evolved as result – engaging a collaborative approach to art making and pushing his own sense of what art can be. Recent examples include the installation and social artwork "Orient Inferno," a 22meter long disco installation within and Orient Express train cabin in Istanbul, "Pranzetto," an ongoing restoration of a Venetian hunting boat that will be a floating artwork and gift to the city of Venice for visiting artists to make use of, and "Ice Cream Mirage" a work in which he travelled the Silk Road making hand-churned ice cream as an act of international diplomacy. <http://www.gabriel-adams.com>

Heather Lyon

Heather Lyon is a sculptor who, through her poetic choices of unlikely materials (ranging from rebar to sequins) notable for their metaphoric weight and her challenging task-based performance videos, interrogates interpersonal relationships and the ways we negotiate longing, loss, desire, power and vulnerability. Her work is at once romantic and analytical. She holds both a BFA and MFA from the School of the Art Institute of Chicago. She has completed numerous residencies, including the Vermont Studio Center and the Ellis-Beauregard Foundation Residency. Her work has been exhibited in both Europe and the United States. Most recently, she has been invited to exhibit video and performance art at the Center for Maine Contemporary Art in Rockland, Maine. <https://www.heatherlyon.com/>

Huckleberry Elling

Huckleberry Elling is a Massachusetts based textile artist whose work traverses craft to a combination of fashion and performing arts. She was born and raised in Los Angeles, California and learned to crochet watching her mom as a child. In her youth she hitchhiked through the US and abroad, using

her crocheted hats and dolls as currency. Her work incorporates crochet techniques with mixed media materials, and she uses her textile arts to create interactive installations and community based projects. Huck is also a teacher and shares her practice with the goal of deepening our understanding of identity, empathy and optimism. She has worked with students at Bard Academy at Simon's Rock, IS183, and was an artist in residence at Mass MOCA, and The Berkshire Museum. Her work has been featured at Three Letter Man Gallery in London, BASE in Miami, and on MTV Extreme Cribs. <http://www.huckandstuff.com/>

Maggie Maile

Maggie Mailer is 2017-2018 Artist-in-Residence at Darrow School in New Lebanon, NY. Recent group and solo exhibitions include Solace...at 524 West 26, NYC [November 2017] and Floating World, 2016 (solo) at Hudson Valley Community College in Troy, NY. <http://www.maggiemailer.com/>

Mariam Natroshvili, Detu Jinchardze

Tbilisi-based artistic duo, working mainly in public and abandoned spaces. In their artistic and curatorial projects, they bring art to unexpected places, questioning the possibility of a different future. They are interested in post-soviet mythology, disappearing knowledge, invisible people, forgotten places, and the recreation of vanished memories. The latest event "Illegal Kosmonavtika", Apexart Franchise Program's winning exhibition project in Georgia's Saguramo Institute of Space Structures (participation, co-curating) in 2017. <http://www.sadarismelia.com>

Nato Eristavi

Nato Eristavi graduated with a degree in Ceramics from The State Academy of Arts, Tbilisi, Georgia, in 1994, and has exhibited in numerous national and international exhibitions. She set up the first Georgian Ceramic art foundation, titled Clay Office, and recently won the title of Small Business of the Year at the 2016 Business Awards, as a Co-founder of White Studio. The White Studio offers Georgians and foreigners high quality modern works of ceramics with traditional Georgian elements. The works are created through traditionally established technologies and trends of Georgian china, finesse and red clay. The Studio promotes the creative potential of modern ceramics and seeks to refine the artistic level of traditional and modern ceramic works while improving the quality of Georgian souvenirs.

Aziz + Cucher

Aziz + Cucher photography, video and tapestries have been widely exhibited internationally at the New Museum of Contemporary Art, New York; Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofia, Madrid; Photographer's Gallery, London; and San Francisco

MOMA, among other venues. Aziz + Cucher are recipients of a 2015 New York Foundation for the Arts Fellowship in Digital and Electronic Art and a 2017 Pollock-Krasner award. They are both members of the Fine Arts Faculty at Parsons School of Design in New York. <http://www.azizcucher.net>

Jen Bervin

Jen Bervin has had solo exhibitions at the BRIC, New York City; Des Moines Art Center, Iowa; and Granoff Center for the Arts at Brown University, Rhode Island; group shows include Mass MoCA, Massachusetts; The Power Plant in Toronto, Canada, and the Walker Art Center, Minneapolis. She has published 10 books, including *Silk Poems* and *Gorgeous Nothings: Emily Dickinson's Envelope Poems* with Marta Werner. Her many honors include a 2017 Rauschenberg Residency, a 2016 Asian Cultural Council Fellowship and a 2013 Creative Capital Grant. <http://jenbervin.com>

Elana Herzog

Elana Herzog has exhibited her work at Studio 10, The Boiler (Pierogi), and Smack Mellon in New York; Aldrich Museum of Contemporary Art, Connecticut; Daum Museum of Contemporary Art in Missouri; Herbert F. Johnson Museum at Cornell University, Ithaca, New York, and Diverse works in Houston, Texas. She has exhibited internationally in Norway, Sweden, Iceland, Canada, Chile, United Arab Emirates and the Netherlands. Herzog's many prestigious awards include a 2017 Guggenheim Foundation fellowship. She taught at Yale University from 2012-16. <http://www.elanaherzog.com>

Adonis Volanakis

Adonis Volanakis has produced performances/installations in the UK at Royal Opera House-Covent Garden, National Theatre; in Greece in Documenta 14's Parliament of Bodies, European Cultural Centre, Delphi, Macedonian Museum of Contemporary Art, National Theatre, National Opera House; in the USA at Dixon's Place and Kimmel Galleries; and in France, Canada, Czech Republic, Austria and Finland. Foundations that support his work include Fulbright, A.S. Onassis, London Institute, Arts & Humanities Research Board/ UK, and B&E Goulandris. He teaches at New York University and the Athens Conservatoire. <http://adonisvolanakis.com>

Anna Dziapshipa

Anna Dziapshipa is an art historian, film producer and co-founder of film organization Sakdoc Film. Documentaries produced by her have been screened and awarded at various international film festivals. Currently she works on her personal project as a director and collaborates as a freelancer with online and printed platforms like Chai khana (chai-khana.org) and Indigo (Indigo.com.ge). She has initiated Abkhazian virtual archive – ava.ge

and also runs personal photo blog at myodysseia.tumblr.com.

Darya Koltsova

Born in 1987 in Kharkov, lives and works in Kyev, Ukraine. "I am a Ukrainian artist, performer, curator and researcher. My art practice includes installation and installation-research, sculpture, graphic, performance, interactive work, researching social and political contradictions that I refer to open up a dialogue on current acute problems in society. Most of my projects are interactive and invite people to take part in researching and creation that gives me an opportunity to explore the society I live in, to investigate people's behavior, fears, memories and hopes, to assemble very personal stories."

Denizhan Özer

Denizhan Özer is an artist and a curator living and working in Istanbul and London, UK. He is an artistic director of ART BOSPHORUS 2010, founder of the Rainbow Art Centre in 1995; Turquoise Art Group and T-Union art groups in 1996. He acted as the director of London Arcola Gallery between January 2000-2004. A project and exhibition director in Karşı Sanat Works in 2004. Founder (2007) and director of the Koridor Modern Art programs. Participation as an artist includes: 2017, Taste of Tea, Haydarpasha Terminal, parallel project, 15th Istanbul Biennale. 2015, Jump into the Unknown, 56th official collateral event of the Venice Biennale. 2011, Fiction Okzident, Tophane-i-Amire, Istanbul, Turkey. 2010, Journey With No Return, Kurt Kurt, Berlin, Germany; Journey With No Return, "A" Foundation, London, UK. 2009, The Golden City, Akbank Art Centre, Istanbul, Turkey. 2008, Sarajevo Winter, Nine Dragon Head Project, Turkish Cultural Centre, Sarajevo. 2007 IV Tashkent Biennale, Bedi-i Academy, Tashkent Uzbekistan. 2006, Strangers with Angelic Faces, Triangle Gallery, Space Studios, London. UK.

Ekaterina Kravtsova

Ekaterina Kravtsova, a visual artist born in Tajikistan and raised in Crimea, currently based in Moscow. She received BA in Painting from Odessa College of Art and MA Degree in Printing Arts and Graphic Design from Moscow University on Printing Arts. In 2010 she was awarded by Olga Lopukhova Scholarship Grant for young artists and was a resident of UNIDEE – University of Ideas at Cittedellarte Michelangelo Pistoletto Foundation in Italy. This program investigates the relationship between art and public sphere. Since then Ekaterina explores different cultural codes and has been working with communities in Italy, India, Norway, Tanzania, Germany, Georgia and Russia. She uses video and installations in socially engaged and site-specific projects. She participated in MANIFESTA 10 2014 in Saint Petersburg, TRANSMEDIALE 2015, 2017

in Berlin, Dakar Biennial 2014 in Senegal, ARCO Madrid 2011 and other exhibitions and festivals worldwide. <http://craftsova.com/>

Elnur Babayev

Lives and works in Baku, Azerbaijan and New York, USA. His activity in various years includes the solo and group exhibitions in Baku, Azerbaijan, Moscow, Russia, Washington DC, London, UK, Tbilisi, Georgia, Mainz, Germany, Vienna, Austria, Odense, Denmark, Istanbul, Turkey, Helsinki, Finland, and Avignon, France.

Mkrtych Tonoyan

Mkrtych Tonoyan is an Armenian artist and cultural manager, member of the Artists' Union of Armenia (since 2005), co-founder and current president of the "Akos" Cultural NGO, founder of the "Armenian Art Centre of Social Studies" (ACOSS) international artists-in-residence program (2006), co-founder of Microresidence network (2012).

From 1991-1994 Tonoyan participated in the Karabakh War, experiencing all the horrors and suffering of death, destruction, injury and despair, events that continue to have profound impact on the direction of his creative and social practice.

Active in the professional realm of contemporary art since 2002, Tonoyan has regularly presented his work, projects and lectures on Armenian contemporary art and had talks at numerous national and international art events, galleries and universities, particularly: The University of Regina (Canada), The 1st Nations University of Regina, the University of Leeds (UK), The State University of Yerevan (Armenia), Art Academy of Gyumri (Armenia), Joshebi University (Tokyo) and pre-event of Saitama Triennale 2016, (Japan), Cleveland State University, OH, USA, Denison University, OH, USA.

Group Bouillon

Group Bouillon is an artist collective founded in 2008 and based in Tbilisi, Georgia. The artists Natalia Vatsadze, Teimuraz Kartelishvili, Vladimer Lado Khartishvili, Konstantine Kitiashvili, Ekaterina Ketsbaia, and Zurab Kikvadze from the group create multimedia participatory artworks ranging from public art installations to performative actions. The artist collective is dedicated to designing and producing art works collaboratively based on interplay of spaces, imagery, sexuality and history.

Nic Bezemer

(*1955) lives and works in Basel, Switzerland and Rotterdam, the Netherlands. In 2015 he presented his work for the first time in Georgia at Nectary Gallery, Agmashenebeli Ave.

Zura Apkhazashvili

Born in 1968 lives and works in Tbilisi, Georgia. In 1983-1987 studied art in Art College in Tskhinvali,

South Ossetia. In 1996, graduated after Tbilisi State Academy of Arts. Since 1996, participates in the group exhibition in Moscow Central House of Arts (1996), GI-Gallery (1998, 1998), Tbilisi, Tbilisi History Museum (2004, 2008), "Gallery 41 Degree" of Tbilisi State Museum of Georgian Literature (2002), GTS-Hall, Tbilisi (2005). Internationally his works were shown in Gallery Lisstros and the State Gallery, Berlin, Regensburg. He showed solo in Gala Gallery in 2014. His latest projects include: in 2016, Art Dubai, Gala Gallery booth, Dubai, UAE; Art Kiev, Gala Gallery booth, Kiev, Ukraine.

Elene Rakviashvili

Biorn in 1966, lives and works in Tbilisi, Georgia. Exhibits nationally and internationally. Her exhibitions and projects since 2012 include: In 2017, "Lost Lamdscape", film 8min, international artists exhibition, Oni, Racha. In 2016, Mail Art, international artists exhibition, Dresden and Kiev. In 2015, handmade postcards, "Split and Unit", international exhibition Mail Art Project, Germany, Dresden. In 2014, "Shift", ARTISTERIUM VII, Tbilisi History Museum. In 2013, "My effort to follow the footprints 8'5", performance, Hibernia Wharf, London Bridge, London, UK; "key-boarders" land art project, Zittau, Germany. In 2011, "Where You Belong", International contemporary Art exhibition "Journey to the East", Arsenal Gallery, Bialystok, Krakow, PL. 2013. elenesportfolio.com

Uta Bekaia

Born in 1974 in Tbilisi, Georgia, lives and works in New York City since 1998. Uta had collaborated on around 200 theater and movie projects as art director and costume designer. From 2010 He has been working independently creating wearable sculptures, performances and installations. He has been presenting he's work in US, Georgia, Argentina, Canada, France, Holland, UK and more. In 2015 he worked on "Heritage" group show at Rich Mix with Kartveli foundation, London, UK. "FuasiaTatasia", performance, Movement Theater, Tbilisi, Georgia. "The Seventh Sky" solo show at Vazquez Building Gallery, New York. "Capsule", installation, Fest-i-Nova, Grikula Art Residency, Georgia. "Route to evanescence", Kuad Gallery, 14th Istanbul Biennial's parallel events program, Turkey. "The wheel within the wheel", Kiev Biennial, Ukraine. His creations were mentioned by such publications as The Village Voice, Time Out New York, The Wall Street Journal, Departures Magazine and Huffington post, UK. www.utabekaia.com

საქართველოს ეროვნული
და კავშირის რაიონის
სამუშაოთა

თბილისის მერი

Government of the United States

პოლონეთის
რესპუბლიკის საელჩო
თბილისში

GOETHE
INSTITUT

Sprache Kultur Deutschland

ბერძენის სახელმწიფო მუზეუმი
STATE SILK MUSEUM

THE
NEW
SCHOOL

PARSONS

Foundation for Contemporary Arts

ლიბერატორის
Literature Museum

მუზეუმი

nectar

www.9dragonheads.com

თბილისის სახელმწიფო
საბავშვო უნივერსიტეტი
TBILISI STATE
ACADEMY OF ARTS

GALA GALLERY

SUPRA WINES

FRAUEN
KULTUR
BÜRO
NEW

LaD
41°N 41°E

საქართველოს
ეროვნული მემკვიდრეობის
ცენტრი

Artisterium
Association

Centre for
Visual
Research

© All Rights Reserved
All artworks © Artists
All texts © Authors

No part of this publication may be reproduced in any form by any electronic or mechanical means without permission in writing from the publishers except in the context of reviews

contact@artisterium.org
artisterium.org

გამოფენა ტარდება საქართველოს
კულტურისა და ძეგლთა დაცვის
სამინისტროს მხარდაჭერით.

The exhibition has been made possible through the support of the Ministry of Culture and Monument Protection of Georgia.

ვრცელდება უფასოდ/distributed for free

Published on the occasion of
the Artisterium 2017

© Artisterium Association

Tbilisi, Georgia, 2017

ISBN 978-9941-27-473-2

Organizers

Ministry of Culture and
Monument Protection of
Georgia
Artisterium Association
Georgian National Museum

Director

Iliko Zautashvili

Curator

Magda Guruli

Coordinator/supervisor

Tamar Lordkipanidze
Ministry of Culture and
Monument Protection of
Georgia

Public promotion

Ministry of Culture and
Monument Protection of
Georgia

Head of logistics

Vakhtang (Negativ)
Gvetadze

design/layout

Archil Turmanidze

Website

Eto Gabashvili

Acknowledgments

Thanks to the following
people and organizations:

Tbilisi City Hall

Georgian National Museum
David Lordkipanidze
Lika Mamatsashvili

Embassy of the United
States in Georgia

Goethe Institute, Georgia

G. Leonidze State Museum of
Georgian Literature
Lasha Bakradze

Tbilisi State Silk Museum

Chuka (Nino) Kuprava
Mariam Shergeleshvili

Lydia Matthews

Gabriel Adams

Kote Jincharadze

Edisher Beradze
Giorgi Davitaia
Gega Kutateladze
Diana Bakhtadze
Lia Kabulashvili
Maia Mdinardze
Inga Tevdoradze
Mzagho Janelidze
Tsiko Jankarashvili
Manana Nikabadze